

הצער נעצר | 009 |

השלמה מש"ת מלמד להועיל

מבוגן: למכרזותם

הפור לדף הבית | חספ'

Google Search • Web • hevre.co.il

היד פארק תבר'ה אדריך מרכז פורומים ישראלי

גילישה מהירה ובוטה? יש היה כזו בחוץ!

בית · פורומים · הרשם · התחרבות · פתח · גנאל פורום · כניסה למנהלט

בית · פורומים · דת ואמונה · עזרו כאן חשבבים · השמטה מש"ת מלמד להועיל!

שלום אורח. באפשרות להתחבר או להורשע

האנו 15 הודעות בעטנו

נשלח ב-24/9/2003 16:43:32

רב-סינפלד

השמטה מש"ת מלמד להועיל!

השמטה מהוצאת ספריית בני תורה מש"ת מלמד להועיל

ש"ת מלמד להועיל חלק ב (ז"ד) סימן נו שאלת: אי רשאי לישבע בערכאות שלם בגילוי ראש. תשובה: אין לי פאי להאריך כתעת. אבל עיין בכנה"ג ל"ד ס' קנ"ג דמייק בשעת הדחק. עיין בבית לחם יהוד אפרים שהביאו זה זורמת על ש"ת ועיין גם בבית הלל ל"ד ס' קנ"ג דהוי גותמים שווד' שלא יצטרכו לישבע בגין והנה בעת הדעת הרביבים הייאים במדיינות אנטקיה מחרמיין אך בענין גלי ראש, עיין היבורו מש"ס ופוסקים נחלת בנימין סי' ל. והנה הגר"א בהחחותיו לס' ח' ס'ק ב' העה שאין אסור אפילו להוציא איזכרא בג"ר אלא מי חז"dot. ומ"ש שם בתשובה נתחלת נמיימן שאם בביון נורעemu של חוק שצערו ישראל רציכן לישב דוקא בפְּרִיעָרָה ועושין כן ע"ד אביהם וראשי העדה, הא אסור גמור משום ובחוקותיהם לא תליכן. הנה בק"ק יראים דפסוף"םنبي שנתנויד מהאגאון ל' שימוש רפאל הריש צ"ל (שאנו היה מתלמידים בשעת לימוד שאהmadim בפרק ראש, ורק בשעת לימוד תורה מוסכים רاشם (וכן הוא המנהג בבית הספר בהאמברוג) וזה נעשה שם עפ"י תקנות הרהר"ג מ"ה שר הייש צ"ל. ובפעם ראשונה שבתיו של הרהר"ג שר' הירש בכובע על ראש, אמר לו שכן הוא דרך לחשיר הcobuv מעלה הראש שפנוי בראש בית החינוך (ד"ר יעקובטר) היה מחשב זה כאלו אני מבהה אותו. ובזה ויציא בזה אין בו ממשום בחוקותיהם. ואם כן בnidzon דידן אם השופט נותן רשות לכוסות הראש בשעת השבעה מה טוב, וכל אחד בזודאי לכתולחה צרי לבקש מהשופט לכוסות ראשו ויאמר כי הוא מצווה לכוסות ראשו בכל דבר שבקדשו והשבועה הוא לו בלתי ספק קדושה. אמנם אם השופט אינו רוצה לתול ורשות א"צ לקלב עליי אף עונש ממון יכול לשבת דף ק"ח ע' ב' דה'יא שנראה מתרך דלאו ממשום חוקותיהם שר' זע' בש"ת חיים שאל ח'ב ס' ל"ה (דפוס ליווארט) אי רשאי לברך בגילוי ראש וגם מדובר שמי יש לו על ראשו פעריקקע /פהה נכנית/ פסקים וכटיבים של מהרא", ס' ר"ג מטור לישבע בגילוי ראש (אך צריך לי לעיין שם בפנוי).

נשלח ב-24/9/2003 16:54:20

סינפלד

מימון:

סינפלד

ישר כוח על הפרק ה-נ' בספר המחקר שלך על הסוציאולוגיה של ההלכה המודרנית.

אמנם מתעוררות כמה שאלות:

- א. ומה המשיטו את התשובה? האם חששו ממשחו יתגאל לילך בגילוי ראש? מסופקני. האם חששו שהה' יעמוד את הפסיק באור שליל? מהונני. האם חששו שהה' יראה אותו "מזההיסט" או תואר גנטי דומה בחברה שבה הספר מודפס? זו האפשרות היחידה שעולה בדעתי, אבל גם היא לא מוגנת.
- זאת בהנחה שבמי אדם מתוגדים בזורה ריזוילית, כלומר מתאיםamus סבירים למטורת שלהם - איך הם בוחרים מטרות זו כבר שאלה אחרת.

- ב. עכשו ראיתי את התשובה לשאלתי הקודמת, וכותבתי לתקן (והשארתי את הקודם כי הוא בעל ערך למחרת אי הבנה שבגעה מקרים מהירה מדי של האותיות הקטנות). הר' מסופר שם שללמידי הרב הירש העצם לשבת בגילוי הראשו חרפה עכשו הכל מובן. למחוק, לצילוי, יהודים, הצילו.
- או, שמא, היה עניין לזכור בכלל את עצם הזכרת הרב הירש? האם הוא פסול בעיני מוצאי הספר?
- ג. שאלת שעדיין ב תורה: מה עשו בספר? שינו את כל סימני האותיות? ואם כבר, אז למה לא להשמיט רק את החלק "הנורא" על תלמידי הרב הירש?

תיקן בಗל אי הבנת הגקרה.

תיקן על ידי - מימיוני - 17:03:59 24/09/2003

נשלח ב-24/9/2003 17:16

1364

רבותתנו,

יש"ג

מחליטים מה לכלול ומה להשמיט, אבל זעקים על הרפורמים שימושיים לפ' אותו העיקרון של "לא שייך לדמינו" בראוי
[ומתפלא אמי על המימוני המשכים לעירון בוגוע לΖΗΡΟΗ עלי הנוגה בימי הירש"ל ככה מעניקים תחמושת לטענות של
בוגי על פירוק כל החבילה. אגב, איפה הוא לאחרונה?]

נשלח ב-24/9/2003 17:29

1364

מבררבאשי

כבוד רב, רב תורוות!

השאלה היא לא רק על צמורה, אלא יתר על כן. הרי העובדה שהרבנים האגונים מבית מדרשו של הרב הירש הקילו בדברים הללו יש לה סיבה ברורה, משומם שבאזור שלהם היצמדות לדברים של מה בכך הי' בה יותר נזק מאשר תועלת. למורות דעתם הם מחשבים חלק מהקהל ה"חרדי". והרי זה דומה ממש להייר חדש של הב"ה, סתם י"ט של הרמ"א, הינו
עיסוק וכו'.

במה שונה, אם כן, הימר מכירה בשביעית של דורנו?!

מה גרם לכך שהחדרים של שלושים השנה האחרונות הפכו את עורם?

נשלח ב-24/9/2003 19:04

1364

ימימוני

1364

אם לא ברור שדברי נכתבו בציירות?

1364

מר בר רב אשיה

זכיר לי שמשיחו באחד האשככות האחורונית, כמודה ל' מציז ונפגע, טrho להזון בעניותיו שהיה להימר מכירה. אבל שחתתי איזה... .

ובוודאי שהסיבה לצמורה היתה, כי' שבקש להראותנו רבנו סיינפלד, סוציאלוגית גרידא. הר' לא יעלה על הדעת שרבענים מכנדים ייכשלו בהייר גiley וראש דרך אלו שיצאו או הויצו מן המחנה חילחה...

שומר פיו ולשונו
שומר מצרות נפשו

נשלח ב-24/9/2003 19:16

1364

רשות אבידור - סוף לאכטן הינה של מאות סיטרין - מסעדה חלבת ודגים משובחת - קינה על כל ארוחה זוגית רקם היירוק - הפטור להרטבת לילה - ילק' צובל מהרטבת שקלם על גלים ומדרים

שליח ב-20:11 24/9/2003

זריחת עז

מורנו סינפלד צריך להוציא ספר שילקס את הקטעים המשמעותיים בכל ההצעות החדריות לדורותיה. מובטח לספר כזה שיגדל את תפוצתם של הקטעים הפסולים עשרה מונים מאשר אם לא היו ממשיים אולם מלתחילה.

שליח ב-21:51 24/9/2003

האזורן גן

עכשו נורתה השאלה מה עדיף?

לגלות את הראש?

או לגלות פנים בתורה שלא נחלכה?

שליח ב-22:26 24/9/2003

שחרית

מי יודע שהוא על פירוש התורה לרבען יהודה החסיד?
על ההתנגדות של הרבה משה פינשטיין בספר?
על מהדורות מצונדרת שלו?

שליח ב-00:54 25/9/2003

איך גיאו

בזכורה מן הסוג הזה בודאי איננה רואיה להגנה, והוא גם מגוחכת, כי החודדים דהאיידט, להוציא כמה תמיימים מופלאים, מכירים את כל השטיקים וגם יודעים לגלג לעליהם. המציגים נלחמים את מלחותם האתמו, שלפניהם הפהפת התקשות, ומעניין כמה זמן הם עוד יחזיקו בקר.

איך גיאו

שליח ב-01:02 25/9/2003

מהדבש

שחרית
הרי על כך: ש"ץ הבלתי, עלי' ספר, טז (תש"י), עמ' 165; ד' שפרבר, מנהגי ישראל, ד', ירושלים תשכ"ה, עמ' רעה; מ'. פרידמן, "ביאור פיות של הקלייר לר'ה", ספר הזכרונות לרבי משה ליפשיץ, ניו-יורק תשנ"ו, עמ' לתת, העלה 42.

משמעותו של ר' משה פינשטיין, אגרות משה, י"ד, חלק ג, סימנים קיד-קטו:

שוי"ת אגרות משה חלק י"ד ג סימן קיד

בדבר פירוש התורה המיחס לר' החסיד בע"ה. "כ"ה אדר הראשון תשל"ו". מע"כ יידי' הרה"ג מוהר"ר דניאל לוי שליט"א האב"ד קהילת עדת ישוען בצריך..

מאחר שקבליתי בדואר של אתמול עוד מכתב איך שמר פ' מתעקש להוציא את הספר שהוא ע"ש ר' החסיד כמו שהוא מוכרכ אני להסביר תיכף אף שלא נקל כל כך מצד חולשת לי' יחזקן.

והנה בסנהדרין דף צ"ט תבニア כי דבר ה' בזה זה האמור אין תורה מן השמים ואפי' אמר כל התורה כולה מן השמים חז' מפסוק זה שלא אמרו הקב"ה אלא משה מפני עצמו זהו כי דבר ה' בה, ובובואר בפירוש הרמב"ם בסיסוד השמיי' שימוש היה רק כותב מה שנקרה לו מפני הגבורת ופרק נקרא מחוקק ואין הפרש בין בני חם ובני חס ומצרים שם אשתו מהטיבאל ומנע היזהה פלאש ובין אני ה' אלך' ושמע' ישראל כי הכל מפני הגבורת, ומפורש כן בב"ב דף ט' ו' ולא מחלוקת בין התנאים על השמונה פסוקים אלא שלר' ואמרי לה ל' נחמה כתבן' הוועש ג' ב' בדר' זהה שהקב"ה אמר כל תיבה וביבה ואות ואות, ולר' ש גם ה' פסוקים כתבן'שה, ואיתא כן ברמב"ם פ"ג ותשובה ה' האמור שאין התורה מעם ה' אפי' פסוק אחד אפילו תיבת אחת אם אמר משה מפני עצמו ה' ז' כופר בתורה, ואך שבשלון הגם' איתא רק חוץ מפסוק זה פשום וברור שאפילו תיבת אחת ולא דוקא והוא הדין שגם אותן אות אחת אף שאמ' הרמב"ם לא הזכיר זה דהה טעם אחד הוא שמשה ה' היא רק סופר הכתוב מה שאמ' לר' הקב"ה כתוב, וזה הכתיב והקר' כדייאית בבדր' מ' פ' מס' ת' ה' א' אדם אף לא לבב'א להחמיר אפי' לאות אחת ואם חסר אות אחת או יתר אות אחת פסולה כمفושם ברמב"ם פ' מס' ת' ה'

ומלחמת שאין אנו בקיין בחסירות ויתירות כדייא באקיזישן ד' ל', אין כשרות ס'ת שלונו ברורה כל כך ואי'aca מעד זה

חולוק לדיא ששבשיל חסירות ויתירות שליליא שנוי בהען ובמבעט אין מוצאיין ס"ת אהorth כדיאטה ברם"א או"ה ס' קמ"ג סע' ד', ואף הנΚודות שבתורה שאין באם לא נעשן אותן הנקודות בה"ת, ובין אם נמצא אייה בקדות שאין צריכים, נמי אסור ע"י בפסוק תוס' מהות סימן ר'א שכחוב עדוז התורה עשה נקודה אמר אם יאמר משה למה נקדות אשיב הלא לא מחקיקת', והוא ברויתא באדר"ג פ"ק ל"ד בד"ל בשון אחר שהאה גירסתו מוטעת שאייטת אמר עדוז אם יבא אליה ואמר לי מפני מה כתבתך קר אמור אני לו כבר נקדתי עלייהן ואמ אומר לי יפה כתבת עביך נקודה מעלהיה', והוא טען ברור שכטיבת התיבות שבתורה לא שייך שישיאל למה כתבן דריה משה מפי אגבורה כתבן והמוותין הוא בכלל כי דבר ה' בה והוא כופר בתורה הוא כאמור שאותיות אלו לא נכתבו מפי הקב"ה או שתקב"ה ה' החלף ואמר שמעתה לא יכתבו שתריינו אלו נשבעו כופרים בתורה, ומם אמן צור לשובון מה ייעול מה שכתב הנזודה, עמש'כ' בבדין הiousה הס דברם שלאל ניננו להאריך רשערא המוסף לא תיקין שם שבודר דשaws נביא שבעול שום דבר דאללה המוצעת שאין הביא רשאי לחודש דבר ואל עםצפ"ז ולומר מ"ב באמצע תיבת וה' ובסוף תיבת הקשה הגם' שאין רשאי לחודש דבר, והתייחס שכך מוחם וחוזם והוא בפלפולא דכטיבת בעג"מ או"ח ס"מ' ד' ערך א"ס סוף ל"ה אבל באממתו, ואיך עדוז ליל יוס' בסנהדרין ד' כ"א דפשונה על זו הכתוב הוא רק לעניין זה שמשה המתה בתורה אבל לא לעניין תלcum' שם דבר חוץ ליל יומר ושרי ליה לבעל ביןין יהושע, אבל פשט שהוא גיטוס ואוטעת אל ציר לגורוס כהפסוק תוס' וגדראנא פ"ט ז' י"ב ז' פ"ט ז' ערך ז' סוף ס"ק ז'.

על'פ' כל הום תולה נכתבה עי' משה מפי הגבורה כל אותן ואות ממש, ומוי שאמור שאיכא אפיילו רק אוט אונת שכטב משה בעשומו הוא כופר בתורה בכלל כי דבר ה' בבה, וכ'מי שיאמר שאיכא איזה דבר שאר שמא לא כתבו אלא אחרים או שבאו אחרים והחבירו זה מן התורה שהם כופרים בתורה ובכלל כי דבר ה' בבה וכושיבא חדוד ויאמר שלוי צוחה ה' להחסינ' אפיילו רק אוט אונת הוא נבאי השקר שמייתנו בחנק דאייא ברמבי' פ"ט מס' 10' ת"ה. וממיילא מה שכתוב לפ"מ שפ' אבוי דיזים את אפרים לפני משנה שאפרים היה באש דל' שאיכ' הקשה לו לזרע ואין שמעת' את אפרים פפ' ומהנה שלין מסוק דיהושע כתבו או אונשי' כנה' כתוב, הוא כפירה בתורה על פסוק זה שלא כתבו משה את הגבורה, ובכלל הדברים דרב' הדගלים הא הקב"ה סידרן מכפושר בקרוא לפ' במדבר רכל אשר צוחה ה' את משה בן קחנו לדגלהים ואכ' אף לפ' אבוי לא קאי עיל' הקב"ה ולא קשה כלום אף במשה כתבו, ונמציא שהחומרה יטהר רוחו ואפיקוריו גם שוטה.

וכן מש"כ "דשיות ישראל על הבאר היה לא עלי'obar שנכתב בטורה אלא היל הגדויל וזה היה כתוב בחומש אלא שודן המלך חסיר שירה זו מן התורה וחיבור בתהלים הוא כפира היותר גדולות בטורה ובכרי דופי' בדור המלך והוא גרווע משוט שהוא בליא טעם כל רוק נטול להעכיס. וגם ניכר שם שכופור בסוס דבראה של מריט דהיה זהה הבאר שאמור שירה עלי', והוא מפרש ברארכנות שהו' חוקרים אנה באר מיט טונטום וקריט וטוב לתנות עלי', שזו גם כפира בהמסעות שהרי רוק ע"פ' ה' ולא בשום חשבונות בני אדם אף לא של משה וכמפוסח בקראי', ובכל שנות המדבר שתו רוק מבארה של מריט, והוא ננראה כבור בון.

וון מש'כ' דבר עזיז גבר דשל אדום היה לא מזד שהייה מאורע אדום אלא שהיא זה של מהייטבל בת מטרד שהייר שמבאיין שם הדזה והיה זה קומט שמיל שמל ולקנו בימי נסחת הגדוולה בחומש שלא תמה איר בא עזיז גבר לאדום, הר' הוא הכהירה שפרשות ואלה המלכים שבושילח כתבו אחר כן שהוא כףירה בתורה ובנבואה, וכבר הבא באבן עזרא מאפיקווט אחד בשם יחזק' שאמר כי בימי יהושפט נכתבה זאת הפרשה ומוסיק האבן עזרא חיללה שהוא מכנו דבר על ימי יהושפט וספחו רואי להשף, ונמא שכך הוא דין פסוק מאין עדרא שציריך לשופר ספר זהה, ואיך דפ' עתה חדש ספרים אחרים בכפира זו, וספר זה עוד גורע כי הר' הכהרים מוסיק ציפויה בתורה סופר שרואו על שם ר' יהודה החסיד כדי להניעו והדחה כזו שאמ' יה' אמר זה לנו פשוט שארו להדפסין פרץ זה ועוד גורע הוא מספרי מינימ ששם המשני המהן המכבר כתוב עלי' ר' הרהבה אפיול' מפשוט' העם לא יאמינו לה' אבל כבשם ר' יה' דר' יהודה החסיד כתוב שלחוש שם יוזר טעו ויעשו כופרים בתורה ע"ז וכן ברור בסיסו היותר גודל דמותה את הרבהם, ואני היית אומרים שלא דפ'ים כל אלף לא הדברם האחרים כי אפשר לא נבדק השיב ובפרט כי געשה ספק גדול מミלא על כל הספר מי מהחרבו ואך אם נמצאו שם איזה דבר שנמצא בשם של ר' יה' ח' בספור הראשונים אין ראה על שאר דבריהם אחרי שאיפיא ר' רעתא דגוניה בגב.

אחרי כתבי השיגו הספר ציוני של ר' מנחם ציוני ומאתוי מה שמר פ' אמר לך שסביה זה בשם הר'ח, אבל זה אכן מתרץ ככל שודאי הוא כפירה בתורהומי שימזר זה הוא כפירה בתורה וגם ענן גוזע על דוד המלך, ולא ידוע לנו בברור מי הוא ר' מנחם ציוני וכונראה שהוא שומצא באיזה ספר על שם ר'יח' בלא עיון, ואני היתי אמור רשואו למכור ולקנות גם ספר ציוני אחר שנמצא דבר כפירה זו וטוב לכתוב זה לאגדלו א". והנני יגידו מוקין, משה פ'ינשטיין.

שו"ת אגרות משה חלק י"ד ג סימן קטו

עד בדבר פירוש התורה המפורסם לר' החסיד בעה". עשו'ק פנהו י"ח תמוד תש"ל). מע"כ י"ד' הגאון הגדול המפורסם מוהר"ר שלמה זלמן איינערברך שליט"א שלו ברכה לעולם.

ארהיב בנטשי עוז לכתוב להדר"ג באשר שבא הנידון לפני בתחלה מהמת שידי הרב הגאון מוהר"ר דניאל לו' שליט"א ראה עוד קודם שגמר המוציא לאור השאה תשב בעירו בשוויע דברי כפירה בתורתנו הקדושה אשר רשותם מוסיפות ומידחים משנים דשש מאות ושב מאות קודם זמננו ויותר העמידו בספר פירוש על חומש שהיה על שם ר' יהודה החסיד כדי להטעות את העולם ודבר את בטעלעפאן /בטלפון/ בדבר זה והחולתו שייתור טוב אם אפשר לעשות בצעאו לומר להוציא לאור שאסור לו למgor הדפסת הספר כדי שהוכרים דນמאים עתה לא יודעו מהה וירצו להדפסו להטעות העולם ושילמו להמליל הרבה שלא יכול לעמוד בגינוי, וכונראה לא עליה הדבר דעתנו ולא שמע אליו' וגמר הדפסתו כבר להרבנה אנסים. ואמר לר' הרה"ג ר' דניאל שליט"א בטעלעפאן בשבועו ד' אשר הרה"ג שליט"א עם הגאון ר' אלשיב שליט"א קראו להמליל והבוחיטה שלאי ימוךיר יותר מאלו שנדפסים אם ישו לו להדפס מוחדר בלא ג' גומנות ושם יודיע בתחלת הספר שנדפס כבר הוי שם י' זיויפות ונטהלאן, אבל הא פשוט וברור שראיין גם מל דבר הדר' הפוך מוחזק זהה שלຫוון בו ידי שעיסים מסתירים ומדיחים ימי הוא אשר יכול לעיין ולחקוק בכל הספר לראות לאורה ר' הרבה דבריהם דכפירה דבריהם נבלן, ואנו ראי ואיתך כנסחלי לח' מורה"ג ר' חביב טופס אחד עוד דבר שכיוונו הרשעים להקליש איסור משכב צורן, חד בלשון קושיא על מה שאסורה דה תורה, שדה עבומו הוא רשות דזירה ומכלשת את האיסור להרשעים בעלי האתוא המכערת האתוא שהוא מהטעבות הדורות שאף אויה"ע = אומות העולם= יהודין שהם תעבות שאין כמותם, ואינו אוכר להן שום פעם בהמה שהיא תשבה שטחאנס זה כל' עלאם ואטחאנס זה כל' עבירה זו למגנולים ואינן מן

הישוב כל וכשİKקשים על איסור זה מאי טעם הוא כמסיר בזה כל הנבליה שיש בה ומופיע זה הבושא והחורה מצלול בזה לארמי, ועוד מה שמתעורר שהוא כד' שיש לנו ונשים ויקיימן מצות פ"ר =פריה ורביה=, שזה עוד מקטין ומקליש ביזור את האיסור שהוא כאמור שאין בה עניין איסור ערווה כל אלא בטעם קים"מ"ע =מצות עשה= שוא לחסיאב כל קר לעלמא שהזה אסור להגדפס כמו נפירה לדוד דהו מגלה פנים בתורה שלא כתלה, וכזה גונא אפשר למצאו בעוד מקומות ומוכין שאלתך און יא אשיעוין כל בסוף מוחלטין ואיך פא איסור להגדפס אפַּ דבר אונד משם לע"ד.

וגם בלא זה מאצינו דבשבייל שלא יידעו חכמים לפרש דברי יחזקאל אף שידעו שהוא נבואה מהש"ת וככל הקופר בבראות יחזקאל הוא אפיקורס ורשע גמור, מ"מ כיוון שמחמתה זה אפשר לטועין ח"ז לחשוב שאיכא סתויה מיזחציאל הביא לאספר התורה שניננה ע"י משה ובנו יacob לפפור ח"ז או בטענה או בטעאים רצוי בשבייל זה לאגוז אף שהוא דבר האסור דהא ונינה לכתיב לדורות והוא מענה מדבר תורה כלל המקרא אף בטעאים וכטעים הוא תורה שכוכב ואיכא חוויב לממוד כלו, וגם דהא ספר יחזקאל וכל ספרי הנביאים הם דברי נבואה שראה עד איסור, אבל מ"מ ראו במגילה דף י"ד נבואה שהוזכרה לדורות נכתבה, שא"כ הוא כנונעה מלשונו דברי הנבאי שהוא עבורי חכמים שטוב לגוזו אף שהוא עקרית תורה מספר זה בשבייל קיוס עברי האמונה שלאי יישלו אינש' בהו. וכן הבספר משלי שבת דף ל' רצוי לגוזו אף שכתב ברוח הקשות לכ"ז' אלא מצינו פולוטואן במשל, וא"כ הוא ג"ז' בנבואה שהוזכרה לדורות לבד שהיא תורה, ומוש"ג הרחשי"ב בח"ה ה' שמתחלת דם בג' משלי בע' למייר מגילה ד' י"ד משלים במלמא ה' וזה וא"מ אמרו ברורה"ק בברוח התקודש מייחסו לא קאי התחם ה'ci, הוא פלא יסילא דבר זה כלל, אלא שרבען הקשו לר'ש' בן מנסיא אשר שאמור שקהות איננו מטמא את הידיים מפני חכמתו של לומוד ה'ci, וכי זו בלבד אמר והלא נבר אמר וידבר שלושת אלפים משולש וממדלא כתוב את قولן למדת שמה שכוב רורה"ק היה כפושט ר'ש' בן מנסיא ועוד קאי אל תופס על דרבינו, ור'ש' בן מנסיא נמי לא פלא לא כל פירוש אחר צ"ע בזנות מהרש"א, דברו ופשוט שלאי היה ספק מהרש"א עצמו בмагילה בח"א פ' כן וא"ה הבא כל פירוש אחר צ"ע בזנות מהרש"א, ולא רק מה אמר ברורה"ק אלא אף דברי חכמתו הם אמרת כיוון לחכמים של דברי שלמה אמרת אף שלא ידעו לטעני דברינו, ולא רק מה שמשבחין/amora בgem' בסנהדרין דף י"ז א"ר יהודה אמר רב אין שחקרא משבח חכמתו ודאי הוא אמרת דף ק"ה שידעו על מה שמשבחין/amora בgem' בסנהדרין דף י"ז א"ר יהודה אמר רב אין מושב'ין בסנהדרין אלא מי שידעו לטער את השער הקשה שם ר'ת בתמוד'ה שידעו מה לנו בחריפות של הבל שהתרה טימאותו כ"ש שהקרה לא יחשיב לשבח חכמתו שהן הבל שהן נגד התורה, ובפרט לסתור דברי עצמוני זה החמה בל כלשון ר' תנחים דמן נמי שבקושיתו על סתירה מדברי לדבריו דוד ולדברי עצמוני אנט שלמה און סטלטונז, הר' דסתיית דברי דוד ובפרי עצמוני לא נחשב חכם ובוון ר' בוזהאי כיון שהקרה אומר בכמה קומותיו של חכם מכל האנשים תחוליה בהבשתה ה' בហגואה האלו הנזהר לרב חכם ונובנו אשר כמוך לא היה פניך ואחריך לא ייקום מכך ובקיום הבשתה ה' היירא מפני המזל כי ראו כי חכמתו של כלים בקרבו וקרוא דיזיטן אליקום חכמה לשלהמה וובגונה הרבה מאד וארא דזיהחם מכל האדם מאיתן האזרוח והוין וככל וודוד עבini טריה מוחל ודרשי ח"ז' כל קרא זה מגודל חכמתו ממי נתכוין הקרא, ושואדי' מי שפוך ומוסתק ח"ז בחכמתו של שלמה הוא אפיקורס גמור שפוך בטעאים, שלון ח"ז' לו מורר אף במקצת שנסתפקו חכמים מצד שדרמה להו שהוא סתירה שחייב מוש שאיין היה תירוץ אף להסברים שקהלת לא אמר ברורה"ק שברור אף השלשת לפני משל שלא כתובו שאגם חכמים מזו שלא אמרו ברורה"ק לאחר שלא נכתבו לייכא אף מהצאת טהרה באנימתת.

אל שאף שידעו באמונה שלילica באמת שום סתירה בדבריו אבל כיון שאין מבנים יש להתווען לטעות ולהשוב שהוא סתירה ויבנו להכחיש הרא' דבמכלים זהה" – ודברי הימ"פ רצוי לגוננו אף שהוא עקירת תורה דספר זה דמשלי ושורת בשבי ליקום עיקרי האמונה שלא ישלו אינשי בהו, וכשה יש כח לחכמים לעקור דבר מן התורה שערקו מוצות ואנוטר ללבם שורול שלא יבואו לעורבו ועל גואנא דארמאן וונטראן נטה"ג

וא"כ הא קיישה דלא היה להגונן כל הספר אלא רק מקומות שהוקשה להו ביחסកאל ומישל' וקרלהת שיעקרו רק מעש ולא כל הספר שהוא עקיירה מהתורה ומדברני שנכתבה גם לנו בלבד שם צורך, ואף אם נמא שאסור לכתוב פחות מספר שלם גם בגבנויות וכותבים דהא הרבה ווי' יוס' אמר' בגיטין דף ס' לספר אפטוראה אסור למייר' בה ואך לדינ' שמסיק שמוטר הוא מטעם עת לעשות לה הפה תורעת, הרי מני אייא עת לעשות לה' כדי שיוכלו לקרות ספר יחזקאל ומישל' וקרלהת במקום שליליא שום חישש, אלא צריך לומר מכאן דחויה בהן דבריהם שאף להחכמים גדולי העולם היינו זוקשים, החשנו שאולי סתם אין ישע' יטוע בעוד מקומות אף שלאחכמים לא נואה להו שיש לטעות, שכן וצו לוגונן כל הספר עד שדרש חנניה בן חזקיה ספר יחזקאל עייננו היטב בקהלות ומישל' ואו שחלכמים אין למשיע', שוב לא חחשו לטועין מסתמ' אויש' דמתאר דרכם ימאנין להם וזה עני כל הספר יאמינו להם שאין להרהר כלום ח"ז אחר ספרים אלו.

וא"כ בספר של אחד מרובינו שרשעים ציינו וכתבו שם כהשתתיקו את הספר דברי כפייה להטעות את העולם בכוונה שיאמרו שהצדיק הגדול ח' כתוב זה, שודאי אין לסמוך על מה שנמצא ממש מה שאריו דודאי אפשר שהרבה דברים לא ראיינו לפום ריחטה וצריך גם לעבר ממש גם ע"י שרפה והוא זכות היוטר גדול לרובנו ר' יהודה החסיד שלא ישלו ע"י גדרו ושם הטוב יותר מה שכתבים אף בדברים הטובים שכותב הוא, דיליכא שום חיב ומצווה על האדים שלימוד ספרי כל ברובינו שהוא דבר שא"א בaczkiot לגביהם לומדים כל הספרים וכן גם למדוד בספריהם המפורטים לטוב.

ומהו שיבר נטפסם בעוזו? ספר המתוויף הזה אין לנו שוב מה לחוש להאניע הדבר ושלפרום שספר המדפס על
כrown שבסמך ל'נודת החפץ' הוא מזוין. אזכיר לבערו מן העולם. והנה דידן, משה פיננסטיין.

ב. אגדה כאיל' צומרו דברי החות"ס בפירשו לפרק ולוב הגוזל [סוכה ל]. שהויסוק בישוב א"י הוא מצווה וע"ז אמר רב' המשמאל [ברכות לה]: ואספת דגן הנוגה בהם מנהג ד"א. חידושי החות"ס לפרק ולוב הגוזל מפרש בתחילת הסוף ש"ז חות"ס ולאחמנ"כ בחידושים חות"ס על הש"ס לא ראיית מהודרת שצינורה את זה [בחילוק מהמדורות החות"ס לש"ס הדריפטן רק את חות"ס לע"פ ללוב הגוזל (מעניין ימוא דכיפורא תקפוץ) המ夷יעות רתק עד דף לד: ואולי זה מקור השמעה]. בחדך מההנחות נהנו אגד ברכבת"ס גזין אשר בשינויים נזכר אגד בלע"ש לא מעארם חות"ס בז' וזה בשינויים

ג. עוד הזכיר שם כי בשו"ת זכרון יהודה לר' גריינולד השםטו התשובות האנטוי ציוניות קפ"ז ו' ר' ענש' אגדות ישראל מכיוון שהספר יצא לאור בהודפס תורף^ג. שנה שבה התקבזה הכנסיה הגדולה של אגו"ז וחושש מפני תשובה אלו. כותב המאמר נתמך על דברי ר' לוי מימון [סמי] כרך ה העמוד תaćא' אלא שהוא מזכיר רק את תשובה ר' שענינה בקשה מר' ח' דוגנפאל שלא להתחבר לאגוי' ואילו תשובה קפ"ז כניב שיטמאות בדפוס שלפניו. אלא שגם דברי ר' לוי' מפקוקים אצלך שכן בשו"ת דכרון יהודה מהדורות טרפל'ג שנמצא במאהר ואוצרות התורה נדרפסה תשובה ר' במלואה. יתרה מזאת, שו"ת דכרון יהודה יצא בא. תשלה"ח ע' משורת קבבוגה חסדי' סאטמה, וכould את היסמין קפ"ז ו'. היילה על הדעת שהחסדי' אנטמר יוציאו תשובה שמשמעותו ע' הצעונים הגדיאים ולא בכו"ן עלvr?

אצ"ען כי הכותב באשכול הנזכר מפנה למאמנו של ר"א שישנא צפונות ג' ניס' תשטה עמי מה ואין לפניו קובץ זה [אג' מהmini] על מה שכוכבי בפרוייקט השו"ת של בר אילן יש את שו"ת ذכרון יהודה המצווג. ולפנינו אין בפרויקט השו"ת אלא שו"ת זכרון יהודה לרביבו יהודה בן הררא"ש.

אג. באשכול שמש העירו לשוניים שהתקנת החכמת אדם ביחס להגרא"א שנידונו כאן בעבר. אלא שלדברי הכותב שם דברי החכם"א צונזרו למארם. ואילו ר' ליברמן [שדבריו] הובאו באישול הגנ"ל טוען שנדפסו בוגוסל מרוקך וכן שהעבורי את זה מהקדמה לחכמת אדם להקדמה לבתינה אדם. וצ"ע כי בשתי ממדורות שונות של החכמת אדם שיש לפני [קיגיסברג תרכז ממדורת לעי' אפסטיין חמיש"ג] לא מזאתי הגדה לבתינה לאדם כלל

דגימות**אליעזר**

מחית על שימושים את הוצאה זכרון יעקב במצוותם בדברי רבינו המאירי. לגבי המאמר על ההלכות שנשכו.

טענתו, לא מחקו [שקייער!], ולא העלימו [שקייער!] אלא רק הסגירין!
מאי משמע 'הסגירין', ד"א הקיפו את המלים 'דרך הפלגה אמרו', בסוגרים עגולים.
כל לומד בספרים אלו יודע שסוגרים עגולים הם סימן מחיקת.
ובכן, האם הסוגרים הללו בהוצאה זכרון בעריכת הגאון שליט"א,
באים לומר שהగירסה אינה נכונה, ובמקרה אחר הם חסרים, וכך הוקפוי?
או שהם באים לומר, אכן זו הגירסה שלפנינו, אך אנחנו בגודל חכמתינו
וביראתינו המופלגה, "ידעים להזכיר מהי ההשקפה הטהורה והנכונה,
ולא יתכן שהמאירי אכן כתב מילים אלו, וכנראה איזה תלמיד טעה שירבבם [בדחון?]
או אולי כלל בדרך אחרת, אמנים המאירי כתב כן, אך היום לאור ההשקפה הטהורה
של רבותינו המשגיחים נבעלי המוסר, ידועים שלאן צדק ומילא, איןנו מוחקים לגמר
מן כבודו של המאירי, אך מרמזים שצעריך למחוק,
ואשר על כן כל לומד ידע, שעליו להתעלם מהמלים בתוך הסוגרים העגולים
ובצל"ג

ספרא

לגביו המאירי, הרי יש עשרות מקומות שהמאירי מפרש שהتلמוד נכון לדרך אחת, האם את הכל הם שמו בסוגרים

קוצרה כוורת

תיקן על ידי - ספרות - 0:44:54 28/07/2008

תכלת דומה
אליעזר, לגבי האופי המדוייק של החשיטה משוו"ת זכרון יהודה, נראה לי מדובר ב'מרא' דארsha ישראלי' ח"ב, ואני ذוכר
כרגע מה נכתב שם בעניין

לכט
מה ידוע על השמטת התשובה בזכות יותר המכירה בשבייעת, מספר השו"ת של ר'א קוטלר?

ספרא
ספרים שהרב יוסף בוקסובייס סיפר שהמשפחה אסורה עליו לפרסום את זה. אכן ידוע מקור מסומן לזה

תכלת דומה

לכטפ, כמדומני שהמידע הרשמי ביתר בנוסא זה, הוא זה שבודאי ידוע לך מ'בית אהרן וישראל', שם כתוב הרב צבי רוטנברג י"ר מכון 'משנת רב אהרן', שמען מהרב שניאור קוטלר שאבוי אכן כתוב תשובה להतיר את המכירה, והתשובה נמצאת תחת ידו (של הרב רוטנברג?), אבל לא הם אלה שלא החלטו להדפסה, אלא הרב קוטלר עצמו, ששלח את התשובה לארח"ע ובמכתב שהלה החזיר לו היהינה נימה של הסתייגות (מפני שהרבבה מן הגדיים התנגדו להיטיר).

לכטפ

בדי עורך ס' השו"ת היהינה התשובה הכליל, אלא שבפועל לא הדפסה. כמובן שתמיד נוח יותר לתלות את דבר המשמיטה ברב המחבר מאשר במיל.

אתנהתא

לא בבית אהרן וישראל, אלא כתוב מכתב בקובץ או 'ישראל מונס' הכליל.

על עצור בספר חידושי החת"ם, מה שכן צינרו היה קטע במסכת שבת (כמדומנו) שהויל בידיו ר' משה שטערין אב"ד דערצין, ברוקלין בעל באר משה, ובמהדורתו צינר מש"כ החת"ם שם בוגע זמן שקיעה שלא כרא". לימים אמרים (או אולי כתוב בעצמו) שהתחרט ומלה מיתה בו בצעירותו בהשמטה מכונת זו.

מנהשורה

דגים

אותה קששן ושומא פטalog'i את הגריינימנים. (והסבירות ברורות ויזועות.....)

כשדברתني עם אחד מידי אמרתני לו את הדברים נגד הוואת זכרון יעקב בחמת דעת, הוא הרגיעני, ואחרי כמה ימים חזר אליו שבדק בהוואת אהורת שאינה ל"ז וראה זה פלא! גם שם המלים מוסגרות.

אודה ולא אbose שלא בדקתי את כתבי הידות, אבל ככל הנראה בדקו'ך ניתן לומר שאורחים הרשעים שמטיחים האשומות ומנסים לחפות עליהם בכל דרך אפשרית.

אתנהתא

מנהשורה,

למה אין כתוב דברים ברורים? איזה דפוס אחר? דפוס מוקדם יותר? למה אין מצין בטובך את הדפוס היישן? אולי עזר כבר ציין שיש דפוס של המאור שגם שם יש את זה.

אך שמא שיטת ז"י היא כשית הגאון האגדול רבניו דוד צבי הילמן שליטא, שברוב חכמו חידש שכל אימת שהמאיר כתוב על האומות הקדומות וכו', אינם אלא מעשה צמוד, וממילא אולי זה זה גם הוספה המצור בכת"י

מנהשורה

אתנהתא

איני ذוכר. אם אדע דבר אחר, אשתדל להודיעך.

אם שיטת ז"י הייתה כשית החב"ד הכליל, לא היה דגים מתעצבען עליהם...

איפה כתוב זאת הילמן? (אגב, אם איני טועה, ראייתי את אחד בניו של הילמן מתעטף בטלית כפי שיכ' הגר"ז)

אתנהתא

הילמן כתוב על כר בצפונות, וכדרכו, בחריפות מי שאינו סובר כמותו.

מנהשורה

אתנהתא

דברתני מוקדם עם א' ממכוון של הילמן והוא אל' שטענת ר' דוד צבי היא, שהמאיר עצמו כתוב מפני יהס הנזירים, שאין דין דין עונדי ע"ז. אכן?

מ/ריהנברג

עיר התמייה והדוחף לצטמר את המאيري זהה, הוא שיטת הרמב"ם שהנוצרים עונדי ע"ז הם לגמר.

אתנהתא

לא שייך לקבל דחף ממשום כדי לצטמר שהוא שמו שטעין אצל המאירי גם במקומות של אגב שבאגב שאין מקום בעולם להעלות על הדעת שחוර לתוך המאيري איזה ווירוס קטולני של צטמר שהנכensis קטיעים פסולים בכל פעם ועם שהמליה האומות

מוזכרת (כבר הארכ' משה הרבלט להוציא שפינות הCY לא צפויות מופיע כל זה), רק ההשערה מחייבת כלו בדברים, ותו לא.

אבי דוגמא, שבדרך כלל בرمם הCY המאייר לא סוטה מישitosו (ומי שידע, ידע שאן כמו המאייר, שהוא שיטות' עוקבי להפלייא). בסדר הקבלה (מהדורות אופק) עמ' 27 ואילך מבאר נבאות בלעם שלאותות-בניגוד לעם ישראל. אין צורך בחכמה רק במדיניות וニימוסים, וכותב: "שואר האותות ר'ל הקדומות" אין להם צורך בחכמה ולימודים, ברור שמדובר זו היא בא לرمץ על שיטותו הייעודה, והשערה על הדעת בכל פעם ופעם שהזוכר האותות בכתב יד של המאייר בכל הרכבים הריבים טרח צנור אלמוני והויף הסותיגות?

דרא"ג המהדרו הרב הילין לא שם לב לכך כלל, ואין זה פלא כלל, שכן שאלמלה הערות ספטמוס ואשכדי שם בלבד ידענו והעמיקו וצירפו את דברי המאייר, הרי עבדות הדרה קלושה ביותר. ר'ל.

אליעזר

אתනחאת, יש בידך מ"מ מזכיר למארו של ר'ל הילמן במצוונות? מהנשורה. אפשרות רוחקה היא שהוצץ צרכו יעקב שאינה מותימרת לעסוק בחיפוי אחר נסחאות. מצאה כת"י או דפו'?

שנעלמו ממהדרי מכון הומלמוד ואופק.

פרוטגרום אליעזר

מאמרו של ר'ל הילמן התפרסם במצוונות א' עמוד פ"ה.

ידוע גם מאמרו של יעקב כץ, סובלנות דעתית שיטתו של רבינו מנחים המאייר בהלכה ובפילוסופיה. ציון ייח, עמ' 30-15.

ספר:
cone גם בספרו "הלכה וקבלה" 291-271.

ועוד ב"עד על סובלנותו הדתית של ר' מנחים המאייר" ציון מ"ז (תשמ"א) והניל 311-307.

"**ק**"
ואם כבר מדברים על גזרה בספרים, אי אפשר לשכח את הספר ביזוגרפיה-מלאת-מסמכים, כרגע פרח שמו מזכוני, שצימר כל מה שכותב הआון החסיד החתן על האון החסיד השוער; ואף אפשר לטעון שמעשה הפירושם פוגע בכבוד השוער הוא, אבל הלא סוף כל סוף מבחינה מדעית גרידא, כגון זו שדנים כן עכשי, מעשה הוא עצמה לשמה.
ולאזריך, אם מובן הדבר אשר ארבע גלגול סיבות מסוימות 'מצעריט' - כאשר הדבר לא מתאים למדפס, מדובר יגער חלקם של אלין
ושובורים שיש לצנזר ספרים אחרים בגלגול סיבות שונות ומשונות?!

ואולי באמת 'אנשי מדע' חשים זכות ובעלות על תחומי - ופעם מבעאים, ופעם מוחים על אותו הדבר בדיקון, והכל כרצונם
יעשה, ומיהו אשר יהן בלבו לומר ולהעיר ולגשת' אל הקודש' ולהצורך ולהתכוון ולהתעורר באיצטלא?
ואין סאן המקום לבחון את הפסיכולוגיה של המדענים, אבל כבר ראייתי בכמה הדדמוניות שהאיצטלא המדעית מכשרת את
השער באיזה מקום, בעיניהם של המתעניינים בהם.
ומה רב הפללי, שאותו אחד שטוענים בו לא שפויות, נוהג במידה מדעית מופלאה וברמה חרוצה תקדים של 'התועלות' -
כאשר פירסם לאחרונה באחד הקבצים החשובים בענייני החסידות התכתבות מסוימת, בה לא צנורו המכבי של אחד שמן
הדין היה לצדו! וכי זה מפני שאותו כותב, שהוא חסיד חב"ד האחד והשביעי, נוחן במלעת השכל והगם שנגאג ידע
להבדיל בין מלאכה לבין הרגשות וככל, כל כתבייו ופיסותיו - האמת אצלו אהובה מן הכלל; והפלא מתעצם, שדרוזא מי'
שמטיל בו את הרפרש, נהג, אומר לעיל בתהילה, במידה המוגנה (מדעית) של צדקה. וכבר אמרו, הפהול - במומו פועל.
[אמר המלקט. דברי יין נכתבו תוך פולמוס גדול ואני יודע מה מתוכם דברים פשוטים ומה לתפארת היכחה].

ר' מה על תקון פונטיין

מזהה מילים

שליח ב-07.07.2008 15:07

תכלת_דומה

מה הקושיה על ר'ל מימון ו'זכרון יהודה'? הרי הוא מספר שהספר כבר דפס עם התשובה האמיתית, ואך גילוחו מנהיגו
ה'אגודה' וקמו את כל הטפסים שהשיגה דיט (לפי דבריו ממשע שמדובר במעט כל הטפסים הקיימים) והחליפו את [הגיון]
עם התשובה הנ'ל בתשובה אחרת - אלא ששנשארו גם כמה טפסים ללא הצנזר, שמאחד מהם (שהגיאע לייד' ר'ש הכהן
וינגרטן) הוא מدافיע את התשובה המקורית. א"כ לפי דבריו לא שאין טפסים מקוריים (כמו זה שנטרק לאוצרות התורה),
אלא שרוב השאר הם עם התשובה המוחלפת (ואני יודע אם זה נכון - מ"מ טפסים אלה Да).

לוחות כל תopic פוג'ט

מזהה כוונון מזהה

מזהה

שליח ב- 24/7/2008 15:49

אליעזר

ריל"ם כותב כי "נודע לי כי אמונה הייתה ומדפסה שם במקומיו ההוא תשובה שלימה מאת הרב המחבר כתובה להרב ר'יה זוננפלד נגד האגודה אבל כשנודע הדבר למנהגי האגודה הדרשו טרם שתיפשט הספר הדזה בקהל [ונכו את כל הקונסוטנס] שבهم מפסקה התשובה האת' וו' ואותם לשרפיה וכוי' אמונה חקרתי ודרשתי וופשטי והצחתי להציג ספר אחד אשר לא יחשוף האגודה לדקוקו ולבערו".
 לא ברור מי הודיע לו את הסיפור הנפלא הדזה והוא הגינוי שיד' אגו' היתה כ'תקיפה בבודפשט כדי לשרפף באש [סתם לזרוק לא מספיק] ספר עם תשובה נגד האגודה. שעה שדעת רבנן הוגירה בקשר לאגו' הייתה ידועה ומפורסמת.
 מה שביקר חשוד לי בסיפור כי המدافיסים בתשל"ח ובתש"ס האבאים מחוגי המתנגדים לאגו' לא צעקו בקהל גדול על הבהלה שנעשתה ע' אגו' עכשוו בהזאה החדשנה באה על תיקונה

בינתיים המציאו לי את מאמרו של ר'א שיש מצפונות [יא עמ' מה] ושם הוא מספר כי שאל את אחד המול"ים של הזכרון יהודה בתראפ"ג על סיפור זה והוא ביטל את דבריו ומספר לו כי כדי למכור את הספר בכנסייה האגדולה בוינה תראפ"ג הדפיס מחדש את הספר ללא סימן ר' כדי לקדם את מכירותיהם. מסתבר שהمول"ים בתשל"ח ובתש"ס חסנו על כבוד המול"ים הרשאונים והסתירו פרט זה.

אגב בהקדמה למהדורות תש"ס כתוב המול"ל כי את ח'ג התחלין להדפס בתר"ץ באויהל. ולא הספיקו להדפיס רק י' תשבות עד שפרצה מלחמת העולם השנייה. קצב של תשובה לשנה! האמת כמונן פחות מרשימה וממו שכותב ישיא במאמרו שאמור לו המול"ל כי ההדפסה הופסקה ממשור אמרצעים.

השמטה מעניינת בהרבה בש"ת ذרכו יהודה מובאות במאמרו של ר'ש ייגרטן [סיני כרך כת עמ' צח] שאבי המدافיסים של ח'ג ר'ץ קצבורג מבני לחדפס תשובה מסוימת שבה כתוב ר'יה' גראנולד כי מה שאמור בגמ' [מגילה ג, ג]. "ושום שכל אליו הפסוקים" הינו הפסוקים ופרשיות ואף הפסוקות שבען גברא לגברא וחולקת הפרקים בכלל. ד'ץ קצבורג פסום בששתון שלו "תל תלפיות" תרגם עמל לה התשובה הנ'ל ומה שהיה רואה לו ומהו בדבר שכידוע הפרקם באנו מהנוצרים והמחבר ר'יאג לפני תומו לא ידע מכל אלה. הוא מספר כי שאל את ר' שמואל אנגל ואת ר' מרדכי ויינקלר האם לפרסום את התשובה ואמרו לו שיוכל לפרסום. כנראה שבכל אופן החלט מדעתו הרחבה שלא לפרסום.

תקן על ידי אליעזר ב- 24/07/2008 16:18:32

לוחות כל תopic פוג'ט

מזהה כוונון מזהה

מזהה

שליח ב- 24/7/2008 16:05

לבנוני

לענ"ד כל סיפור על ספר שנקרה על-מנת לעבורי מן העולם - בדי' הוא. המול"ל נהנה מרכישת ספרו,ומי' יעכ' בעדו להוציאו ב מהדורות נוספות? נסופה?

לוחות כל תopic פוג'ט

מזהה כוונון מזהה

מזהה

שליח ב- 24/7/2008 16:15

ספרא

צדורה מעניינת יש בספר התשבי, שבקדמה הוא מב他自己 את המدافיס הנוצרי של ספרו, [ששמו היה פאולוס], וכותב שגם שמו אמרים על רמב"ם ממשה עד ממש לא קם ממשה, כך ראוי שיאמרו עליו בני עמו, פגאלוועס עד פגאלוועס לא קם כפאוועס, ובאי' מה מהדורות השונות זאת צונדר. [וכן עוד אייזה קטע שם, שהוא כתוב שם התפללו איש לאלהוין]. אלא שלא ברור לי לאיזה סוג צדורה זה שייר'. כמובן,マイיזה טעם.

לבנוני

כמובן שפעם בנו של מחבר ספר האזען, סיפר לי שאיזה חסידות בח'ול' קנו את מהדורות הראשונה של הספר. [ולגבי]
 קושיתך, מלבד שיש לתרץ בדוחק שיש אנשים טפשים בעולם, יתכן שהם מקווים שהכותב יחוור בנו, אחרי שיראה את

הצטט מהערן.

הצטט מהערן.

שלוח ב-27/7/2008 14:48:00

אליעזר

לבוגני. ודאי אין כוונת לשלול את כל המקרים שהטייל חורם על הספר וdone אותו לשריפה [מماור עינים עד תולדות יעקב יוסף ואילך]. רשיימה מפורטת ניתן בספר "ספר וו'פ' - כרמל"] ועכ' כוונתך שלא שרפו ספר למטרות רוזה. ריל"מ מביא כמשל לשריפה מסוג זה את הקונטרס "פתח עניים אספקלריה המארה" שהביאו מדף אמר' נד מדף. דולבאך ואחרוניים קנו את כל הקונטרסים ושפטום. אולם שיש מקורות לסייע זו? [זהו מפני מה אמר על הדפסת התלמוד עמ' קז (באמת הוא עם' קכח) ושם רקذكر הקונטרס אבל לא תגובתם של מדים זולצבאך]

הצטט מהערן.

שלוח ב-27/7/2008 14:51:00

אליעזר

עליל צינו שמאמרו של דד"ץ הילמן התפרנס בצלונות א עם' פה. בקשתן מידיד שיבדק לי שם ולא מצא עבור. האם מישחו יודע את המיקום המדוייק?

הצטט מהערן.

שלוח ב-27/7/2008 16:06:00

לבדני.

אליעזר, שריפת ס' ה'תולדות' וכי"ב לא הייתה כרוכה ברכישת המהדורה, אלא אותן עותקים שהגיעו למקום מסוים (וילנא למשל) נשרפו שריפה סמלית ברחובה של עיר. אבל אנשי וילנא לא נסעו לאוקראינה לשם רכישת כל העותקים.

הצטט מהערן.

שלוח ב-27/7/2008 20:14:00

פרוטג'רו

אליעזר

בעורך בדקתי שוב, מאמרו של דד"ץ הילמן התפרנס בצלונות א' עםודים ס"ה - ע"ב.

הצטט מהערן.

שלוח ב-27/7/2008 21:16:00

בשימוש

לאליעזר

העליתי את המאמר בפורמט PDF באתר <http://www.sefer.info/files>

ד"א.

העליתו את הקובל פעם אחת בשם עברית, וניסית להוריד אלי בחזרה. ולא הצליחו.
(בשם פעם לא הצליחו להוריד שם קובל). והעליתו אותו קובל שוב בשם אנגלית ואדי הצליחו להורידו.
מכאן העරה, לכל המעלים קבצים לשם, שייתנו את שמות הקבצים באנגלית.

הנתן לך פגיעה

מזהר מזהר

שליח ב- 28/7/2008 14:39

אליעזר

פרוטגרוס, שמחה, תודה רבה

לבונני, זאת הייתה כוונתי ששיריפות הספרים געשו ב"כ כאקט מהחאה ולא ככיסין להרוויח מהעלמת הספר [אם כי היו מקרים שההויל גם להה]. ר"ל'ם הביא דוגמא למקורה זהה משיריפת הקונטרס "פתח עיניים ואספקלריה המאירה". האם דיווע על מקור נוסף לסייעו?

הערה נוספת בדבר אמרה בספרים. ל'קון דעתך תפקידי של עורך [בשונה ממו"ל וק"י] מדפסים] כשמגייע אליו חומר גלו' ממחבר שלא הזכיר דבריו לדפוס. על העורך לכוון מדעתה מה וורי למחבץ הדפוס מה לא [צדוקתשהצחים במקנ'א].
שחתינה על צ'ק אינה אמרה ההיכנס לאסוף איגרות] בורה קשה מאד לקבוע מה היא עריקה ואמה היא צמורה פסולה. כמשל אזכורי כתבי הגראי"י יונברג שאותה כתבי החותן להוציאו כתבי החליט שלו להדפס. החזאי מלך שפרא בשני חלק כתבי הגראי"י יונברג. חלק מהכתבבים שפירושם הם מכתבבים אישיים שבתוכם בירור הרוב יונברג אנשים מסוימים [למייטב זכרוני פרופסור אטול ור'ש ליברמן]. במאמר ביקורת שהתפרסם בקובץ המערין שאינו חשוב באחדה יתרה לצמורה מהה הכותב על כך באומרו שיש דברים שנכתבו ליחסים ושם מקומם. ואין טעם להוציאם לרבים [לאעריא איני זוכר לא את מספר הגילין ולא את שם המבקר]

בפורים אחר דנו בשאלת זו בהקשר לפירוטם מכתבו האשוי של של ר' יצחק נחום משפיקוב בספר "נחץ בסבן"

[כיוון שהוזכרו כתבי הגראי"י יונברג אצין כי החלק של המכtabים הלא הלכתיים הוא ספר חובה לאוהבי ההתרכזיות ביהדות הרוב יונברג בעין הבדולח שלו בוחן את נבכי הנפש של כמה מהអנשים שמכלו ההתנהגות שלהם מרוחיק אותם ת'ק' פרסהה מל ריח חרדיות, ומואза בהם אבוי יסוד מבניינה השלם והיפה של היהדות. בדרך זה הוא מספיד את אחד העם בגדצ'בסק'. ואף הספדו על הרצל. עולה עשרה מונחים על הספקם הכספי קימשא של הרב קוק והרא"א קפלן. ככל מדובר בספר שמשמעותו בוצרה יוצאת מוכל (תרתני משמע)]

הנתן לך פגיעה

מזהר מזהר

שליח ב- 28/7/2008 18:44

שמח בונם

בשו"ת ذכרון יהודה (בודפשט תרפ"ג) שאני מחזיק בידי כרגע, לא נשפט כלום.

הנתן לך פגיעה

מזהר מזהר

שליח ב- 29/7/2008 13:51

אליעזר

שמח בונם. האם במחודורה שברשותך ישנה גם את התשובה שהՁ כתית לעיל על הפסיקי הפרשיות שלדענת ר' גריינולד גם הפסיקות שבין גברא וחולקת הפרקים הם הליל"ם. ונשמטה בהוראות אבי המדפסים ד"ץ קצברוג. וכי שכחוב עלך בטל תלפיות שערך.

משמעותם מחד דברי ר'ח'ן זוננפלד שהביאו מדפסי חז"י בתחילת ח"ב אודות סימן ר' הניל שבו מבקש ממנו המחבר של להצטרכ' לאגא". וככה דבריו שם "גם בדבר המכtab אשר מופיע מוסר ותוכחה אל". שם יראה צידקנותו ותמיומו ואני פשיטה שהשบทו לו אבל לא נהגת להיות לי העתק המכtab". אפשר לא מאה נח"ר באותו שעה מתשובתי וגנבה. ואין בה פגיעת כבוד להאדיקים שנתחרבו להעמיד הדת על תלה ולהציג בנ"י מרדת שחחת ע"י רוח הזמן השוטף אם נמצאים צדייקים שנראה שיעמדו מוחזק לראות אין פול דבר וכו"'

מן התעמלות של ריח"ז ומדפסים מגיניותה של התשובה בחילק מהספרים. נראה שהאמת עם ר'א שישא מהם אלו שגנובה לשכלי מסחה.

לודג' על תפקיך פירוט

שליח ב-26 05:26

אליעזר

אליעזר כתב:

אזכיר את כתבי הגרוי ויברג שאת כתבי שהונען להוצאת כתבי החקלאות שלא להדפס. החזאי מיל שפיריא בשני חלק כתבי הגרוי ויברג. חלק מהמכתבים שפירסם הם מכותבים אישים שביהם ביקר הרוב ויברג אנסים מסויימים [למייטב זכרוני פרופסור אטול ור"ש ליברמן]. במאמר ביקורת שהתפרסם בקובץ המעיין שניינו חדש באחדה יתרה לצנורה מההכתוב על כך באומרו שיש דברים שנקטו ליחסים ושם מקומם. ואין טעם להוציאם לרבנים [לצער איני זכר לא את מספר הגילון ולא את שם המבקר]

מצאת. הרבה נריה גוטל המעיין ניסן תשס"ד (מד ג) עמ' 81 שם הוא מאריך בדיימה זו [בין המחקר לחינוך. מאי משמע חינוך איני יודע]

לודג' על תפקיך פירוט

שליח ב-2 02:22

דוד 12

<https://taljournal.itsa.edu/index.php/quntres/article/viewFile/40/8>

לודג' על תפקיך פירוט

מנוח לחץ בכן לנעלת האסל

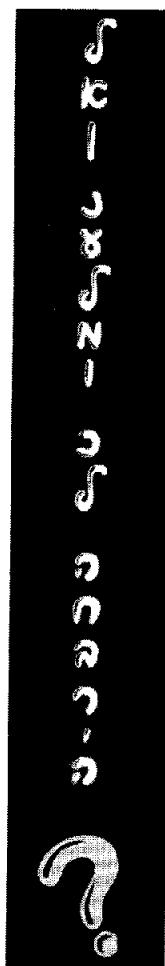
באת > פוחמים > שרה ספחוט פוחזה > ספרים וօפרה > שימוש שמות על צנורה [עלילות משכול שנגע]

סך כולל 2 דפים. 1 ▶ 2

לְאָן נַקְלָאָו כֵּל הַחֲלֵרִיה?

2009 © כל הזכויות שמורות. גלובל נט워ק
זה זהה | [פרסומו אקדמי](#) | [תקנון ותמי שחתן](#) | [הצהרת פרטיטיב](#) | [שאלות ותשובות](#) | [מקרה עברי](#) | [עדנה](#) | [צור קשר](#)

קונים זוג משקפיים ומוקבלים
1+2=3

טירונות	טבאות	בית
חדשנות	గדרות	מצדקים
טיפוח	טיפוח	פריטים
טיפוח	טיפוח	שירות
טיפוח	טיפוח	

כותרות העיתונים | אלבומים | גמ"ח | על המדף | אשת חיל | הכל בקהל | חידם לשביבה | מאורסים | המי

כותרות | פורומים | אודיו | וידאו | גמ"ח | גליה | גוף
חיפה

[הפור לآخر הבית](#)

בת מלך את לא לבדו סיע לשות בחתופה

שלום אורחה. אפשרותך להתחבר או להירשם

בית · פורומים · הרשם · התחברות · פתח ונחל פורום · כניסה למנהליים

קונים זוג משקפיים ומוקבלים
1+2=3

זה זהה | [פרסמו אצלנו](#) | תקנון ותמי שרות | הצערת פרטיזן | שאלות ותשובות | פתק הדעת עברית | עזרה | צור קשר

4/2/2009 21:13:49

תכלת_דומה

מאמרו של פרופ' שמואל גליק מעניין – אך יש לו דברים להעיר עליהם. [גilio] נאות: מאז 'היתקלות' עמו בוועידת דברי הצמה זדק אודוטה הגרא", א"א לומר שאין לי שום הנאה קדומה אודוטה. ובכך יבחן דבריו לוגופם. הרי אם

1. לצטט משות'ת שבט הקהתי (הערה 14) כשאפשר להביא דברים דומים מקורות ידועים ועתיקים בהרבה?

2. בעמ' 50 מביא לשבה את רבינו כלפון הכהן שבהקדמתו ל"שיב' משך מהדר" הדעד שתחילה רצה להמשטט בדברים ואח"כ נמלך בו. אולם בעמ' 53 בהערה מתברר שבמהדר' ותרץ' של 'шиб' משך' הכניל' דונאקה השםיט כו"כ בדברים.

3. גליק כ"כ אחוז בмагמה לדון לכף חובה עורכיים ומוציאים, עד שכנראה אין מעלה על דעתו שבפעמים רבות, המוני להשתנות אונן הוא מאייר "כלכליות" נשעה בכלל משיקולים של תוכן (למשל, שבמהדורה הראשונה של שות' צורפו גם קצת חידושים לש"ס או מאמרי אגדה וצדומה, ובמהדורה השנייה לא ציופום). ס אלה הן רוב הדוגמאות "הכלכליות" שהוא מביא בעמ' 59-60 בהערה.

4. חציו השני של הסיפור שהוא מביא בעמ' 66-67 אוזחות ספר 'קרית ארבע', נשמע כבובע מיישע. איןני יודע, שכן איןנו מכיר פרשיה זו, אולם רואו מהו מקורו ה"ביבליוגרפי" של גליק לך? דב גנוכנסקי בספרו "סיפורים ירושלמיים"

5. בעמ' 63-64 הוא מביא סיפור יודע אוזחות השמתת תשובה משות'ת שער עודה, ומביא בהערה באריות מדברי הביבליוגרף לר' יהודה רוביינשטיין אוזחות מה שמע מאביו על נסיבות ההשמטה, אולם כפ' שהערינו בעבר ר' מודשין). כל סיפורו של רוביינשטיין מופיע מסודר ונבסס על שאיאות עבדתיות בולטות.

6. בעמ' 67 בהערה מתייחס שוב לפשרה הכניל' של דברי הצמה זדק, ומפנה לחילופי הדברים במקורה ראשון לפני שנה בדיוק (ולמוס שנקיר ברכישות באשכול מיחד כאן בפירוש), ומזכיר את "דבריו החשובים של הרוב דוד קמנצקי" בנוספת למאמור" שנדפס בישורון כ' (אף הוא הועל לאשכול הכניל', התיבור שוחלך מדברי ר' דוד קמנצקי מפריכים טענות קדומות של גליק), ומסיים ש"טרם אמרנו בעניין זה את דברינו האחרונים". הודעה דומה מופיעעה כבר שנה ומיימה בוטר הביתי שלו. ובכן פרופ' גליק, אנחנו עדים מחייבינו...

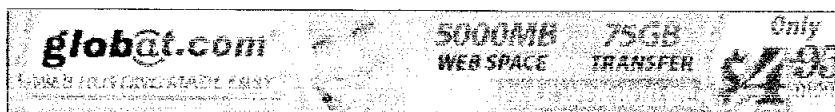
לחות על תיכון פאנטזיה

מנהל לחץ [לפעול האסفلט](#)

בת > פוחמים > שרה סמות ופוחזה > פורום ווופרום > שימוש שפות על צנורה [עלילות מאנגול שגען]

דף 1 2 3 של הכל 2 דפים.

היד נמל

HOSTING EASY

| ראש | צ.א | פורומים | הרשム | הפורום | כביסה
לטנהל למנהלים

מושא זה אורך 4 דפים : 1 2 3 4

שלמה

תגובה הוסף לדף אישי שלם לחבר

שינוי פרטיים [דף אישי] [חיבת קולית] [תיבה אישית - WZ] [יציאה]

ען ופאנטי

פורומים > אקטואליה וחדשנות > בחדרי חרדים > צנורה (על ידי יהודים) בספרי קודש

מחבר	נושא	נשלח ב-	0:20	•	•	•	•	•	•
carl_yitzhak	זהם לדי ספר ש"ת מלמד להויל לד"ע הופמן זצ"ל, שהזמין מחדש מהחדש ע"	נשלח ב-	10/4/2003	•	•	•	•	•	•
	'ספרית בני תורה' (מפעלו המדריכים של יהודים בשם ליבוביץ - כל המידע את הרקע להקמת המפעל ודרך העבודה מוחמן בכתב על כן).								
	חוץ כדי, עלשו בספר, ראיית שומקה תשובה שלמה והושמטה, זו מוגעת הספר והן מהתוכן.								
	מצובר בחלק ב' תשובה נ"ג.								
	בעין בדף קודם נתגלה שהתשובה עסוקת בהיתר הליכה בגיאן ראש רמקמות ציבוריים בין הגוים.								
	כמה מההמ"ל החליט שהציבור אימן בשל די לראות תשובה זו במקורו.								
	ואני תמה, ממה נפשך, אם אין הרד"ץ מקובל בכל דבריו מדויק לפרשם את ספרה, ואם ראי הוא, מדוע שיקול דעתו בעניין זה איט ראי אפילו לפרסום?								
	אם מישתו יודע על השמות מעין זו בספרים אחרים - זה המקום								
עפר_אפר	נשלח ב- 10/4/2003 0:28 • • • • •	נשלח ב-	10/4/2003	•	•	•	•	•	•
	ממש היום بدون הספר מגילת ספר של היעב"ץ. אם אני טועה, גם במחזרות חדשות של אגדות צפון של הרש"ר הירוש שיט דרכית. לעטם העפני, לא נראה לי שצמרו כי לא סמכו על הרד"ץ, אלא לא רצוי לגיטם לכך שיבזו אותו, ואולי גם אותם עצם - בתור מי שהענו להוציא ספר זהה.								
	נשלח ב- 10/4/2003 2:25 • • • • •	נשלח ב-	10/4/2003	•	•	•	•	•	•
מזה	ר' שמחה ואסערמן צימר כמה וכמה ביטויים בספר של אבי								
	נשלח ב- 10/4/2003 11:9 • • • • •	נשלח ב-	10/4/2003	•	•	•	•	•	•
פייביש	יש צנורה מפורסמת של גודליים מדור הקודם שהחששו לכבודם שדבריהם של חיבת ארץ ישראל יתרשו כציונות כס וחלילה . הספר אם הבנים שמחה של הרה"ץ ישכר שלמה טינטל זצ"ל ח"ד זהה דוגמה טוביה . הבן הוציא מהדורה מצטנרת מאוד ותבורת של דלנים הוציאו מהדורה מלאה הבןطبع אותה ובעצם לדין תורה והפשרה הייתה שצתותם להוציאו								

אבל בתנאי שתהיה הקדמה של הcken . הבן הקדים ואמר שהABA היה יהוד' צדיק עם זkan ולא ציוו ולא גולח אותו אפילו בשואה ורמז שכך נהרגה אימני השואה גרמו לו להפריד על המידה באחבות ארץ ישראל .

את חידושי החת"ס למסכת סוכה ד"ה אתרוג הכספי צימרו מחשש שהצינוס יאחז בדבורי .

יש צימרים גם בישועות מלכו ובאור שמה מאוות הטעם .

כהראה הכל לשם שם מושם הרחק מעלה מינות .

שלחה ב- 10/4/2003 13:0 מאריך 39

כל ההשתנות האלה בעקבין הצימות מזכירים לי ששמעתי שאלת הרב אל-יעקובי הכהן קוק איך זה שרוב הגולים הם נגד הצימות ותשובה הינה (ודומה לי) שהה אף פוטה רספער אהמיהו" (חעד אמי שרוב גזול של גזול ישראל שבדור שלפני מלחתה השלמה הראשונה היו بعد הצימות). כפי שידוע, אבי הרב אברהם-יצחק הכהן קוק צ"ל נתקע באירועה במלחתה הפלג האישונה (הוא היה הרב של יפו) כשהיה בדורו לכנסיה הגדולה של אגדת-ישראל. מספקני אם הוא היה מודמן אם רב מנהיג הדור התגונן לדריכם ושיטתו.

שלחה ב- 10/4/2003 14:7 מאריך 99

הצמורה הזאת היא מצחיקה, ומזיקה.
זו ההזמנת לבקש ממש שבידיו, לסרוק את התושבה המזמנת (ושאר צימרים), למן לזכות את הרביס, בדברי החכמים.
ולגבי החת"ס בפרט לולב הגזול. אכן, ניתן לאורה ללמידה מהה, שהחת"ס ראה בעבודת האדמה בארץ ישראל מצווה,
אלא מי ???

שומ אלא מאי ושם בטיה, הוא ראה בזה מצווה, וכל המצדך מזכה את דמותו
ואישיותו.
ואנשי היישוב הישן, תלמידיו ותלמידי תלמידיו, יכולים לאכול את השטר"ם,
ולהמצא המצואות מוחכמת בדבריהם.

יצחק_זונטן שליח ב- 10/4/2003 17:46 מאריך 50

הודעה של פיביסון

גם את השאמת אריה על סוף יומא צימרו בשל שימוש של רבינו הפסדר, מי יודע מה כתוב שם ומה הערך ?

שליח ב- 10/4/2003 20:23 מאריך 50

מודיב

לפי עדותם של הרב חיים סבטון, סבו גנו את ספר הש"ת שלו "אמות מאץ תצמח" בשל גזרה שאגזר עלי חכמי חלב למחוק ממם תשובה מספיקת שהוא סירב למחוק - וכך קיבל עליו לא לפרסמו 70 שנה. הסיבה שם הייתה מחלהות בין סבו לבין חכמי אר"ץ לגביו עצם איזכרו של נושא שם רצוי שישכח מן העולם.

שליח ב- 11/4/2003 0:51 מאריך 50

סטלש

בדפוס ראשון של השלחן עורך כותב הבית יוסף שכפרות זה מנוגה שטויות
בדפוסים הבאים הושם

במחערת העצבר נשלחה ב- 11/4/2003 - 1:10

אגב, בספר שהוציא אחד מתלמידיו הגרש"ז (כמזהותנו ששמו 'עלתו לא בול') יש נלטים מתי מותר ללבת בגלו' ראש בפני גוים, (אם זכרו איהם מטען פוק לו הגרש"ז שלהפוך ממן מותר ושוב אם זכרו אותם בצדיב שמה ראית את הפטגם 'הלווי שהנשימים שכיסו'رأسם הוא מדאוריתא ידקדקן בהזה כמו מריריהם).

Call # 88 C-127 151 11/4/2003 - 2 pbsq whmc

בדבופו שמי של תורה נזיר מאת הרב הוטבר הושמט הסכמתו של הרוב קוק שטען לו טראכ

ג'ירוש נאלהן ג- 13/4/2003 10:47

היה גם הרבה ציורים של הסכמות הגר"ד והראשון על ספרות כלל הסכמות על ספר של הגרא"ז אויריך בונשא חשמל. תלמידיו במרכז הרב הוציאו ספר שלם עם הסכמות שנותן. מה שמראה כמה עזקה המצוירים שהרי אם והסכנות הן עומדות על נילם הי' אעדי הצאן סבורים שמדובר בתגליד חכם אשר בוטה ערבית מוסר

המוכר בראון. מכאן ניתן להבין את הטענה של מילר כי רשות הולנד לא הייתה מודוס להריט "המכאן להוצאה ספרי ראשונים ואחרונים" וככל זה כדי לחייב תשליך קוק בעצמו מצדך את שם כאשר ספרי ראשונים ואחרונים של מילר.

ש עימור באיגרות החזו"א של תארי השבח שבעמאותו קרא לאומו רב . ולכך תלמידי אותו רב הוציאו ספר איגרות לראי"ה שעיקרו כוונתם להראות תארי השבח שהראו לו הגדילים כאשר פנו אליו .

כללו של דבר אין לך כמעט התייחסות לאוצר ירושלים או רבנים מוסלמים של ממשקה וייה הסכמה, איגרת תשובה או אפילו ספריט שלמים. הכל משמש שיתופו לציונות צער' האבן.

 16:52 13/4/2003 האפקטן הקטן נשלחה -

ספר החסידות לר' אהרן מרכוס ז"ל, מצוטר בכל מהזורה.
מאו שיא הספר לאור - פיזי' הוצאה מחודשת, מקצתם ממהן.
בספר הוא תוקף חסידות מסוימות ואדרומים מסוימים באופן שהיוו בזמן
לא מוכבל.

23:5 13/4/2003 - תרגום ב- ש'לט

הארון מארקeo היה חסיד חזדוק
המזהיר היהודה של ספרו של אל' צנזרה הופיע בראונשטיין

כלן נשלח ב - 14/4/2003 16:0

מן הבית יוסף כתב שמנתג הכהנות הוא דרכי האמור.

www.earthobservatory.nasa.gov

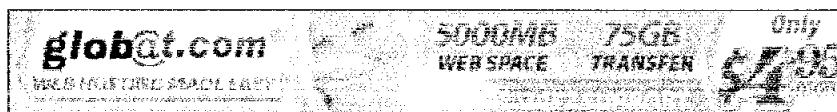
222 אמרתנו וכחוננו לברון"א אוניברסיטת גראנקלם שאותה נתקבב בראון וויליאם גולדמן.

מנהל לחץ CAN
לsegirah
באסטרטגיה

פורומים < אַהֲרֹנָה וְדָשֶׁת > בחדרי קודמים < עֲזֹבָה (על י' יהודים) וטפח קודש

שלוח
תגובה הוסף לדף אישי שלוח לחבר
1 2 3 4 דפים : 4 נושא זה אורך 4 דפים :

$$P_{\text{out}} = \frac{P_{\text{in}}}{\eta} = \frac{P_{\text{in}}}{\eta_{\text{max}}} = \frac{P_{\text{in}}}{\eta_{\text{min}}} = \frac{P_{\text{in}}}{\eta_{\text{avg}}}$$

שוני פרטים | דף אישי | תיבה קולית | תיבה אישית - WZB | ציאה

|ראשי| צט'| פורומים| הרשם| הפק| כיסוי
למגנטים| למוגלים| למוגלים| למוגלים|

מושך זה אורכו 4 דפים : 1 2 3 4

[שליח](#)[תגובה](#) [הוסף לדף אישי](#) [שליח לחבר](#)

איך מופיעים

[פורומים > אקטואליה וחדשנות > בחדרי חרדים >](#) צמורה (על ידי יהודים) בספרי קודש

מחבר	נושא
חויאו_לאור משלחה ב - 14/4/2003 20:28	<p>אני מתכיש בכל פעם שאני רואה מישהי עליון או משהו וכותבים כתובות: "רחוב קוק" אין בשעה שיכונתה בגלותא וחוצפה יוסגת לפני הגאותה. זו הנחמה היהודה. מי שיכול שיתקין התקשורת פעם לאיירוגן צדקה והודיעתי שעד שלא מחדירים את "הרב" אף לא תורם אייכי משתיך לחדרלים או דילס אבל הרוב קוק היה מגאונז' וצדיק' הדור, ודרכ' אגב הוא התנגד מאד לשירותocab במתכונתו כימ, ובוואדי לשירות לאומי, ובתח' למתחנחים בסוגנוןם ניטם ה"קוקיניקים" לקחו אותו הרבה יותר ימינה. בסך הכל היה לו המון אהבת ישראל אבל הוא לא קרא להתחל על גבעות ולספגו יריות למן חזון אוטופי של ארץ ישראל שלמה כשהצבא מתנער מפרק מעט לחלוין וממשלה רואה בר מישרד. הוא היה ריאליסט וביקש להפינים את ערבי הארץ הקדומה לטור צה"ל ולתzuן המימוש, במצב הק"ם כיום הוא לא היה תומך בהתנהלות בטח לא באלה המבוזדות (קרואן על גבעה בלב שטח עיין) נוחותי קצת אבל לסיכום בהור שھוא היה גדול מאד בתורה ובקדושה, ושמעת'י מכמה רבנים חרדים שהם נאבקים את הנסיבות למחוק אותו מארון הספרים היהודי</p>

פ"ביש

שלוח ב - 15/4/2003 09:45

שו"ת מלמד להועיל חלק ב (ו"ד) סימן ז

שאללה: اي רשות לישבע בערכאות שלם בגילוי ראש.

תשובה: אין לי פמי להאריך כתעת. אבל עיין בכמה "ג' ל"ד ס' קג"ג דמקל בשעת הזרק. עיין בבית ל'ח' ס' קג"ג דהוי טענים שהוא זו ורומו על ש"ת עיין גם בבית הל' ל"ד ס' קג"ג דהוי טענים שהוא יצרנו לישבע בגילוי ראש. והנה בעת הزادת הרבנים היראים במדינת אונגהאן מחמיין מאד בעין גלו' ראש, עיין הבירור מש"ס ופוסקים בש"ת נחלת בנימין ס' ל'. והנה הגר"א בהגחותיו לס' ח' ס"ק ב' העלה שאין אסור אפילו להוציא אזכורה בגין אלא מירות חסידות. ומ"ש שם בתשובת נחלת בנימין שם בבית חנוך שמו לחוץ שצעיר יישראל צרכין לישב דוקא בפריעת ראש ועושין כן ע"ד אביהם וראש העדה, זה אסור גמור ממש ובחוקותיהם לא תלמו. הנה בק"ק יראים דפפ"מ

בבית החינוך שנתייסד מהגאון ר' שמישון רפאל הירש צ"ל (שامي היה מורה שם ב' שנים וחצי) ישבים התלמידים בשעות לימוד שאר המודיעם בפרעوت ראש, וכן בשעות לימוד תורה מוכסום ראשם (וכן הוא המנהג בבית הספר בהאמבויה) זהה נעשה שם עפ"י תקנות הרה"ג מ"ה ר' הירש צ"ל. ובפעם ראשונה שבאתו לביתו של הרה"ג ש"ר הירש בכובע על ראשי, אמר לי שכאי הוא דרך ארץ להסיר הcobע מעל הראש כשבאין אל אדם חשוב, ואולי יראה מורה אחר (יש בבית החינוך שם גם הרבה מורים א") שאנו אכן מוסיר הcobע מעל הראש לפניו ראש בית החינוך (דערעקטאר) היה מחשב זה אולי אני מבזה אותו. וזה ויצא בזה אין בו ממשום בחוקותיהם. ואם כן בזידון דיזן אם המשפט מתן רשות לכסות הראש בשעת השבעה מה טוב, וכל אחד בודאי יוכל להמללה ציריך לבקש מהשופט לכוסות הראש והוא מצווה לכוסות הראש בכל דבר שבקדושה והשבועהiao לו בלתי פסק דבר קדושה. אמתם אף השופט איתן רוצה לתת לו רשות א"צ ללבול עליו אף עונש ממון יוכל לשבעג אפילו בגילוי ראש, וכן פסק מהרא"ג בפסקים וכתבים לס"ג, ע"ש"ת רישעת שלמה חלק א' וע"ן בכור שור לשבות דף קי"ח ע"ב דוחיא שנראה מתוך דלאו ממשום חוקותיהם שרדי וע' בשו"ת חיים שאל ח"ב ס"ל ל"ה (דףו ליאוראן) אי רשאי לבורך בגילוי הראש וגם מדבר שאם אי יש לו על ראשו פעריקקע/פהה נכricht/ פסקים וכתבים של מהרא"ג ס"ג מהיר לשבעג בגילוי הראש (אך צריך לי לעיין שם בפנים).

מאן_דוחא

שליח ב - 15/4/2003 9:56

ומה בדבר השערירה של רמב"ם פרנקל שהשמשו בספר המפתח בספר זרים ציונים לספר שבת הארץ? כל ספר מעದן ארץ מלא וחדש בדיונים הלכת"ים עם שבת הארץ ולאנשי רמב"ם פרנקל לא באה לצ"ן ספר זה במפתחות. כתעת"א ספר המדע וגם שם כמובן אין אזכור בספרים מסויימים. עד כדי כך שיצא ספר מפתחות נגיד המשין אחרים שדם בדברי הרמב"ם ושפרנקל החוליט להשמשו.

השמד

שליח ב - 15/4/2003 11:3

מי שמצויר ספר, מלמד על עצמו יותר מאשר מלמד על המצויר. מלמד על עצמו שהוא פחדן - מפחד שアイישתו ת"ח יחשוף לדעה שאינה מקובלת עליו; מלמד שהוא אים מאמין בדרכו - האם האכורת הרב קוק תשבור את אמונהו של מישחו בדרכו וברבונו? ואם כן - איך מן אמונה זו? מלמד שהוא בעל גאותה - ידוע יותר טוב מהחת"ס, או מהרש"ג איערבאך מה צריך לכתוב בתשובה...

אם הייתה מצוע לאוטו צחור לא רק למחוק, אלא גם להוציא. מה היה צריך לכתוב - לשיטתו של המחבר - החת"ס בתשובה לשאלת על הצעינות... ואנו יהיה אפשר לומר שהחת"ס התנגד לציווים ולציווות, עבדה שהזה כתוב בשו"ת חות"ס, שער הממציאות...

כל כך פטטי, לזכר ספר של גדול בישראל כי איישתו מ"ל מפחד שמיישתו יקרה את מה שבאמת כתוב אותו גדול. אם לא היה עצוב, היה מה-זה-מצחיק! סוף של דבר, האמת עצה כשםן על פני המים.

חוצמזה, מי שמצויר היה את ספרי הרב קוק או הרב דסלר, יזכיר מחר גם ספרי הלכה ומזרר שהיומן מקובליט על נולפ', ברוח ההקצתה המפששת על פני המים.

וספר תורה שהשרה בו אפיו את אחת, הוא כדיוע פסול כל!

מכרתי גם, שספריו סאטמר על העזונות מלאים חלקוי ציטוטים כאלה מכל מין רבנים, ואח"כ הם מצטטים את ספריהם שלהם בספריהם אחרים... יש לי ספריהם שכאלה בבית, כך שאני מכיר את השיטה.

ידעו לכם כמה צימרו הנוצרים את ספרי ההלכה, המוסר, ה תלמוד וכו' כל

הדוות? מהם לקחו המול"פ כנראה את הרעיון, עוד מעת נראה אישור "הועדה הרחונית" (בڌילה בפני עצמה) לא רק על ספרי קראיה, אלא גם על הרמב"ס ("צומר ע"י" הועדה הרחונית...").

בע"ה בפסח אסרו כמה הדעות צמורה כאלו מספרים ישנים שבבית - שההיא דוגמא טובה לאמרים החדשניים. כך גם, אם יטעו שהՁורה זה "חדש אסור מהתורה" יוכלו המצדרים להסתמך על הפ אילניה ברבראי, מרבן מדורות קדומות, שליחי הקיר"ה ושאר שנאי ישראל שציבורו שוט"מ ותלמיד ורמב"ס וחלכה ואגדה ומדרש ומוסר, אשר ידם של האזכור החדשני לא זה מיד הצורות של א', ומימיהם הבאושים הם שותים, ברכ' המקום שומר עולמו לשומרים....

או' לשון או' לשון

שלוח ב - 15/4/2003 11:5 השם

העוזה נסגרה

רמב"ס פרנקל מתחדר בכך שהוא מחדיר למקום השמות הצמורה. האם בעצם אריך להוציא לאור ורמב"ס פרנקל דפרנקל, שיחזר את השמות מהדורת פרקי???

או' לשון או' לשון

יצחק_יונתן שלוח ב - 15/4/2003 11:16

זומר כשלמדו בשיטה היו שאמרו שיש להזהר מספרי הראשונים היוצאים במחזרות חדשות, שחלקים הוצאו לאור ע"י חוקרים החשודים בקונסבטיטים וכו' (כגון הראב"ד על ב"ה), שמא שרבו לשם מהשקרת עולם.

כמה תמיימים היי... ולאו' רמת היישר האינלקטואלי המקובל באקדמיה תחולל למבחן.

מאן_דהוא שלוח ב - 15/4/2003 11:37

בנצי' לכל מה שאמיר יש לי, עד להוסיף וראוי לפתוח אשכול מיוחד לעניין זה:
1. ר' ש"ס רובינשטיין מתחדר בכך שהמציא דבר חדש להעתיק את פסקי הר"מ והשו"ע בגליון וקיים ע"ג הסכמות מכמה גודלים ששבחו על יוזמתו החדשנית
וצע"ג שהר' ידוע לכל כי הוגה הרעיון היה הרב קוק שהתחילה במפעל הלכה
ברורה והdfsios בתיי' כמה מסכנות עם העתקת הפסקים מתחת לדף. יש על כן הסכמה של ר' איסר זלמן איז מה חידש המ"ל? וה' יאיר עינט בסוגיא חמורה זה.

2. חדש לבקורים כל מיט' קוללים שמחפשים פרוסה לאבריכיהם, מצאים לאור את כתבי הראשונים (במיוחד החדשניים לש"ס) ומתחדרים כי זו חוץ מהדעות המוגנת מכל שיבוש שנפל בדףים לאורך הדורות. מי שקורא את החקימות של חידושי הרמב"ן של מערבא או חידוש הריטב"א לא יכול שלא לzechak או לבנות על עניין זה. הרי בחר שcoli'ם נעדתו יזקנו ואנו' גם העתיקנו ממודח חרכ קוק ברטיב"א או מהרשלר ברמב"ן. אלא מה? מה לא עושים בשבי' פרנסה?

טלש שלוח ב - 15/4/2003 20:11

מן דהוא

גם אצל ספרי מודרניים יש הרבה ספרים מהקלסים שבהם שמונתקים ממחברים חילוניים וגם ממחברים חרדים שלפני השואה לא אשות באבל זו דבר יוזע לכל יעד הספר

עפר ואפר נלח ב- 24/4/2003 20:48

עמ' ב'

א. ליאזג זינטו בשם פיברין:

"תכן שמדובר בדברי גבורה איר יומה ביחס לספר דברי הימים", שם משמע שדעתנו שעזרו לך כמה ספרים והביאו את כלותך בראף ולא עריכה. הרוב מודח כי בחיair מביא את זה כראיה לשיטתו בעניין הבתפות. בכל אופן הביסות ש"שימוש של רבבי ההסדר" אומלל. ללא ספק רוח חכם של רבבי ההסדר אינן מוגדרות ככ

פערות 22

ג. ליטלש:

אווי דינים בדבר: יש מי שמשתמש בספרים קדומים, מונע מהם קידושים, וטוב מאוד עשה. לשפתו, יש מי שמשתמש בספרים קדומים ומעלים את שמותיהם. זו כבר גנבה ספרותית. בעיניו חמור שיש מי שמשתמש בחוקרים או בחילונים אבל לא מזכיר כנוב את שמו, שהרי הם חוקרים או תיולוגים. מיותר כמובן לזכיר בספריהם כדי לנצלם, אבל אסור להזכיר את שמו. בסוף עד משחו יסתכל בספרים שלהם.

לפידור נשלח ב - 24/4/2003 21:4

לאמן דהוא,
מפעל הלכה בחרורה של הרב קוק, לא היה להעתיק במדוין את לשונם המזוקקת
של הרמב"ם,
אללא לכתוב את סיכום פסוקיו.
באשר רבל אוצר פאומן יזכיר כי אין דמיון בין הדברות

עפר ואגר שלוח ב - 24/4/2003 21:12

לפידוט, טעות בזיהר. החיבור של הרוב קוק מתחלק לשתיים: הלכה ברורה, שהוא ציטוט מדיוק מהרבב"מ, שולחן ערוך ולוUISים עוד, ובירור הלכה, שהוא סיקום תמציתני של שיטות הראשונות והאחרוניות בסוגה.

אם איני טועה הוא עשה זאת רק לגביו מסכת ביצה (ואלו עד כמה פרקיים) את השאר ממשיכים עד היום במקוון הלכה ברורה בישיבות מרכז הרב.

לפיויז נשלחה ב - 24/4/2003 21:18

עדן עפר,

עפר ואפר נשלוח - 24/4/2003 21:21

לפיידום היקר,
אש תחת ידי בזה הרגע. תוכל לפרט מעס זוטר?

6:47 25/4/2003 נשלוח ב- מילש

עופר זאפר
שכאי אומיר שלמדו של הרבה קוק יש ספרים שמעתקים ווגובים אני מתכוון שלא
ובתים קידושים למקור אני לא רוצה לתת כאן דוגמאות מכיוון שהוא שוכן עופר
יש פרט הגדומניים

עדן אגרט נאלה ב- 25/4/2003 11:57

ספלש, לא עק שבסעוי של דבר אתה עשה דבר חמור עוד יותר. הפcta עכשו את כל מה שכתבת במאמרך שבעצם מושג גזען גבר גזען לפאנטום הפלנומן. גובל

glob@.com WHEN YOU'RE REACHING FOR IT,
YOU'RE REACHING THE WEB.
5000MB WEB SPACE **75GB TRANSFER** **only \$29.95**

היד הארה

שינוי פרטיים לדף אישי | מילה גולמית | מילה אישית - wzw | יצ'אמ

רשות | צו | פורמלים | הרשות | הפקע | כביסה
למגנוליאם | למקלט

שלוח
תגובה הוסף לדף אויש שלח לחבר

卷之三

פומתנים < אגסואלים וודאטיים < רחבי ממדים < אחורות (אל-ידיים) גבפרוי גודש

מחבר	נושא	נשלחה ב -	28/4/2003	0:26	מזהה שוא" ת</th
פ"בייש	אם אין חרם קדמוניים שאסור להגיה ספרים נדמה לי שראיתי זאת פעם				
בוחערענער נשלחה ב - 28/4/2003 22:13					
לא יידע אם חרם אבל יש אמרה, כמדובר מרביטים תפ"ד המגיהה 'מסברא' תיעץ". ושמעתית שמדובר על הගות מוסברא בוגمرا, תופעה שהיתה נפוצה, ובגלל זה מוצאים במקומות רבים שרשי" כתוב "ה"ג" ובגמרה מופיע אותה גרסה כרשותי" מפני שהמדפסים שינו ועשו עם הගות המהרשות"ל שהוכנסו לאגם' והולמד לא יכול לדעת מה הייתה הגרסה המקוריית, דבר שיש בו נפק"ם לא מעותות.					
נשלחה ב - 28/4/2003 23:29 yeshivish	כמה הערות לכל מה שנכתב באשכול. אני זכרתי מי כתב מה, עמכם הסליחה.				
בקשר לאגרות החזו"א במכתבו כביכול נגד המשור, מדובר במכתב שהוא של "	לארש"ז ברוידא צ"ל ואUCH"כ ה"חزوן איש" הבהיר את עצמו בענן ולא כמו שהבן חרב ברכידא, ולכן הפ麥תב הושמט.				
לגביו ההשמעות בחת"ס, לא מדובר בהשמעות של תשיבות שהוא המתיחת ל贊נות (היא לא הייתה בתקופתו) מדובר בדברים שلاتב בזמנו, והיום הי"ע עלולים להתרפרש כהסכמה ל贊נות.					
חחו"א הוא זה שאמור שיש להתייחס בספקנות לכל כתבי היד של הראשונים שמצויאים ומדפסים.					
ויתכן שיש העתקאות בספרים מהוצאה להוצאה, אבל זה כבר לא קשור לדין הכל". לא ידוע לי על מקום חרדי כלשהו שלא משתמש בראשונים בהוצאה "מוסד הרב קוק".					
נשלחה ב - 11/5/2003 12:20	"פרשת המלך" הקטע שהושמט				

שני חתנים היו לגאון רבי איסר זלמן מלצר צ"ל (ספרוי "אבן האזל" על הרמב"ן) הם אבן פינה לכל תלמידי הישיבות). האחד, הרה"ג רבי אהרון קויטר צ"ל, ראש ישיבת ליקוז כארה"ג והשני, הרה"ג רבי יצחק מאיר בן-מנוחה צ"ל.

הרבה בן מנוח היה חבר ריה"ד הגדול וחיבר את "פרשת המלך" על הרמב"ן.
"פרשת המלך" חלק ב' ראה אור לראשונה בשנת תשט"ג, החוצאה השניה
היתה בשנת תשמ"ג.

ויק רכז בין יותר בהקדמה לספרו "פרשת המלך":

"אם יש לראות יד ה' תוך עמק הדין, ודאי שאין להתעלם מלראות את יד ה'
בישועה בדרך נס שהוארה לנגד עינינו אחר שנות הפורענות בשם ארצנו
הקדושה. ורק שתומ-עינים לא יראה במה שאירע כאן לפני שמוונה שנים את יד
ה' הגדולה הנוטיה עליו לחסוד ברכה, כאשר מסר הש"ת ברכמי המרובים
רבים ביד מעטים ועמד לו בעת צרתו וזכינו לתקומה מדינת ישראל היא
ראשית צמיחות גאותה השלהה, ועוד כי ישראל מכל קצות הארץ מחקבאים
לתוכה ומוקמים את שטמזהה. אכן עליהם לדעת כי התשועה הגדולה והפרעה
לעם ישראל באו יבואו אחר שיתגדל ויתקדש שםיה רבא על ידם, ומתגadel
וותחזק הכרותם כי יד ה' עשתה זאת ולפיה נחיה, ואם ככלם מלאי אפייה
לביאות גואל צדק במחരה בימים ולהחזרת השכינה לציון עיר קדשנו".

במחודרת תשמ"ג ("פרשת המלך" חלק ב') הוושט הקטע הזה, נעלם ואינו.
פלא' פלאים.

(שאל שיפ, הצעפה)

נשלח ב - 11/5/2003 12:47 ערך_ופר

ישיביש,
בעניין אגרות החזו"א, אפשר לקבל מוקור?
בכל אופן, אם החזו"א אכן כתוב זאת, היה אפשר להבהיר מהו בדיק התכוון.
לא ברור למה צריך למתחזק.
אמנם אם החזו"א עצמו הורה להשמיט את הקטע – זה סיפור אחר.

לגביו החות"ט, מתרונן שהוא לא דיבר על התנועה הציונית, שאל הייטה בזמנו,
וכל מי שקורא ידוע זאת. אך מוגוח לਮוחק דבר תורה של ולמנוע אותו
מהכלל בחשש שהוא עלול להישמע כהסכמה לציונות. זו דעתו, והוא צריכה
להישמע.

נשלח ב - 11/5/2003 14:3 לאהלה

החו"א השמש בעצמו פרק מתוך "אמונה ובטעון". בכתב ידו של החזו"א
גמוחק הקטע שבפרק ג' אות כ"ח וככתב בצדו: "טעם המחק מפני כבוד
חחיים".

ר' שמריה גריינמן צ"ל הרחיב את המחק גם על אות כ"ט.
למי שישים לב, ב"אמונה ובטעון" פרק ג' באח לאחר האות צ"ז אות ל'.
פרק כ"ח מתחילה במילים הבאות: "אליה שלא צו לארח הגם' בהלכה המתא
משולליים גם מגודה באפי' האמיתו כי בהיותו חסר לב חכמה, אי אפשר לו
לקנות מושגים ממשיים אמיתיים, גם אין מסוגל ללימודים מישרים, ומה
שהחכירה בಗם' בעלי אגדה הימ' חכמים בהלכה שחששו עינם גם באגדה. אבל
לא יתכן להיות ריק מהלכה ולהיות בעל אגדה, ויתכן אנשים שעוסקים בהגיגות
במי אדם כען פילוסופי' ריקנית פעע במידות פעם בקורות הדורות ועד צויאא
בהתם ומשתדלים לקבוע הגות לבם במסגרות התורה, ויתכן שייצלו למשור לב
השומעים ולהנעים זמירות באזני המקשיבים, ואמנם אלה אין להם חלק בתורה
לא בהלכה ולא באגדה כי כיסוד ההלכה יסוד ההגדה, אין הגדה הגזון לב.
הгадה היא חילק התורה שקיבלה דור אחר דור אשר מסרה משה להרשות

ויהושע לזכנים וכדתן באבות. והיות בעל הגודה החותבה להיות בקי' בפרקיה בתרה בנכאים וכתובים, להיות בקי' בכל אגדות שנאמרו בגם' בקיות נאמנה, להיות בקי' במדרש בקיות שנונה ומוסדרת, ואחר כך לשאת ולתת בה הרכבת המסכתות שבסהה, וכן שלא יהיה חכם בהלכה אלא קניון הקיות המרובה, ואמנם אלה החפצים בהתגלותם לבם מוגלים בזיהוות מקוטעת...."

קטע Zusip נשאר אמור בפרק' אמרתו ובוחן שבסוף חז"א על טהרות, אך נשפט מהספרים הנדפסים בפני עצם.

שלחה ב - 11/5/2003 14:23 לאלה לה

אך מה בדבר הצהורה הנויות השולשת עד ימיים אמ' בסידור התפילה
ובתלמוד ?
מדוע לא נשמעת קריאה לתיקון המעוות והזרת העטרה ליזונה, לנוכח שנקבע
על ידי חז"ל ?

שלחה ב - 11/5/2003 15:35 קרוע

אני ראיות סידור שכתב שם "לא עשוי נכר".

שלחה ב - 11/5/2003 17:55 לאלה לה

שלא עשי נכר זה לא כל כך ברור.
לשון המשנה (ושאר מדרשי התנאים) היא תמיד נכרית בעוד שלשון הגמרא היא
גלו'.
ישנם סידורים בהם מופיעה המושחה המזומרת "שענני ישראל".

תיקון על ידי - לאלה - 5/11/2003 6:54:01 PM

שלחה ב - 11/5/2003 21:23 עפר_אפר

לאלה, מה הפשט "כבוד החיים"?
זה קשור לרב ברזילא שהזוכר כאן קודם?

שלחה ב - 11/5/2003 21:55 לאלה לה

אם החזו"א לא שוה לאלה ממן לה?
החוון לא פרט מוי הם החיים שכבודם עלול להפצע.
השעות רבות קיימות ומארח כבר, אך לקבוע מסגרות?
לא אדע.

שלחה ב - 12/5/2003 21:49 עפר_אפר

לאלה,
לא הבנתי את דבריך בהזעה הראשונה.
חויפשתי בספר חזון איש ישנים, כולל בהואמה משנת תש"ד לא מצאתי לא
את הפסוקאות המכ"ל וגם לא את הערה של "טעם הטעק וכו'". איז מאיפה
העתיקת את זה?

ומה יש בספרים שבסוף טהרות שאין בספרון הקטן?

שלחה ב - 12/5/2003 22:4 מסתברא

עוד שמעתי שבוע זה, שבאמתנו ובוחן היו שלוש קטעים שלא הודפסו א) נגד
מוור (ב) נגד חסידות ג) נגד דרך הלימוד בישיבות

שלחה ב - 12/6/2003 22:30 לאלה לה

על אף
אם החזו"א מחק זאת בכת"ז מדוע תבקש למצאו בדף?

בסוף חז"א טהרות נמצאים 2 כתעים שלא הובאו בספרים. הקטעים נמצאים בפרק א' חילצת אותן ט'

צר לי לאצב את הצבא. החזו'א לא כתוב אף מילה כנגד החסידות ולא כנגד אחד אחר.
גם לאחר מתקפתו כנגד בעלי המוסר העוניים להגדרותיו, שמעתי את ר' חיים קנייבסקי שיציט בשטח: "ויתר משאמם מתנגדים לבעלי המוסר, מתנגדים אם למתנגדי המופר".

טוחררא נשלח ב - 12/5/2003 23:0

וזה עוז לילחצך ולהזכיר לך שאינפורמציה לא נכון בז'ן, שכן בספרו 'הגן' ח' ג' – שכתב בהשראת ר' חייט קנייבסקי ותרם מ"ט מהיקר מפוז...להביא את ה"ספר שלו" כלשונו לדי גמר- עמ' 885 העונה 2 כתוב: "המשמעות באזטם הג' ר' חייט קנייבסקי שליט" א' מהליכות דזון ורבו הגאנן בעל חזון איש אשר לדבריו היה מהמתנגדים היוצרים חירפין לדרך החסידות, ואף געלאה השגפותו זו בכתובים לחילcum שלא ע"מ להדפסי]....".

מכה לחש צאן
לזגירות
האשכול

פורהם < אקטואליה וחדשות > בחרז' חרדים < צמורה (על ידי יהודים) בספר קודש

שלוח
תגובה חוסך לדף אישי שלח לחבר
משא זם אורך 4 דפים : 1 2 3 4

卷之三

שאלות ותשובות מRIESHTAH.NET פרטום תרבות ותנאי שימוש
Copyright © 1999-2005, RIESHTAH.NET

| ראש | אס | פוחמים | הרשם | הפקה | כיסוי
למנעל למנהלים

渺小 זה אורכו 4 דפים :

שלוחת
תגובה הוסף לדף אישי שלח לחבר

שינוי פרטיים [דף אישי] [תיבה קולית] [תיבה אישית - WZB] | יציאה

אנו מודים לך

פרוייקטים > אקטואליה וחדשנות > בחדרי חדים > צמורה (על ידי יהודים) בספרי קודש

מחבר	נושא	נשלח	זמן
עופר אנדר נשלח ב - 12/5/2003	לأهلלה, תוכלי אם כן לומר לי מניין העתקות את הדברים? או לפחות הפחות להעתיק את המשמש?	שלוחת	23:11

מסתובരא	על איזה ספר אתה בונה? על ספר חסר טעם מעוטך מספרות המשכילים הראשונים אתה חושב שהגאון ר' חייט היה מוצא מתחם ידו דבר שאים מתונך חסר טעם צואת? פשוט לא נראה לי.	שלוח ב - 13/5/2003	20:46
---------	---	--------------------	-------

מסתוברא	הספר איזו חסר טעם. הספר איתם מועתק ממשיכלים.	שלוח ב - 13/5/2003	20:54
---------	---	--------------------	-------

מסתוברא	ברור לי שר' חייט חזדהה ומזהה עם הספר. אין לי שום סיבה לומר שشكر בפי המחבר, אם כי אני סבור שיש לו פרשנויות מעוותות על היסטוריה.	שלוח ב - 14/5/2003	10:22
---------	--	--------------------	-------

לאהלה	אבל, אותה מזען לפרט את טענותיך ביחס לספר, בליוי דוגמאות.	שלוח ב - 14/5/2003	10:49
-------	--	--------------------	-------

לאהלה	למסתוברא לא התיימרתי ולעולם לא אתיימר להזכיר את כל כתבי החזו"א. בפרקיהם החסרים ב"אמונה ובטחון" - לא מזכיר כלל משה החסידות. זה מה שכתבתי לעיל,	שלוח ב - 25/5/2003	16:47
-------	--	--------------------	-------

בקשר לדין באשכול אחר היה מי שטען שאיגרות משה בחלקים החדשניים
מוניינים, יש מישחה וציני שטוען כך ברצינות? מה ההוכחה? האם יש ישיבות

שלא מוכיחים את זה מסיבה זו ? אולי זו המצאה של סטמן ?

נסביר ב- 25/5/2003 17:32 סבירת

השלה מכל הcn"ל:

א. 'בעלי ההשכמה הטהורה' שטוחים לסתות פיוות קדמוגנים זצ"ל, בכל מקום שאינם משאים חן בעיניהם, הרהט 'גדולפ' בעיניהם. גדולים אף ממורי דרכיהם אף דרכם. ובדרך זו יכולו אף להדפיס את כל כתבי הראי"ה קוק זצ"ל ולהשמיט מה שלא מצא חן בעיניהם, ולהנחיל לצעריו הצאן 'הרוב קוק מצומר' כזה, שיכל היה להתחזר בסטמן.

ב. לאחר שאין הנפטרים זע"א יכולים למחות, יכולם hn"ל - להבדיל אא"ה - להתנגדוcontro דבב המשכך וכו'.

ג. אין מלים בכך, להזכיר את גודל המעל של אותם חכמים-בעיניהם. צרי מוחין ואופקיים, שפל הדעת וגבוה לב, קטני הקומה והשישר, מעוטי תורה וגסיה חרחה, דלי היראה והרוממות, עבויים במקום אחד ובמקום אחר.

ד. מי יגלה עפר מעיני רבוותינו זע"א אשר מימהם הם שותים, לראות מעשי תלמידי תלמידיהם, המונעים תורה מן התלמידים, ומגלים אותם למקום מהם הרעים.

על ישרה הם שמעו?

<http://2499.hydepark.co.il>

פורום הביתרים
שבם לפעילות. יש סיפור. כדי להכנס.

הצדיקים הטהורים
איןם קובלים על החושך, אלא מוסיפים אור,
איןם קובלים על הרשעה, אלא מוסיפים צדק,
איןם קובלים על הכפירה, אלא מוסיפים אמונה,
איןם קובלים על הבערות, אלא מוסיפים חכמה.
(הראי"ה, ערפל טוהר)

אצת_ים נשלח ב- 25/5/2003 17:45 סבירת

סבירת,
יכולת לומר בשתי מילים:

גבירת דעת (תורתך משמע).

(אולי תלות).

תנו לי יבנה ווככמתה

אצה - צמח חסר פרחים ופירות

שלוח ב - 25/5/2003 19:50

טולש

פיבוש

אף לא ידוע כמה זה מוסמן אבל יש שזקורים את הרכבים החדשניים של איגרות משה איגרות מרדיqi
על שם נסדו ר מרדיqi טנדLER
האמת יש סגן ברכבים החדשניים שאין בחלוקת הראשוניים זו"ל

עפר_ואפר שלוח ב - 26/5/2003 0:29

אם יש ברכבים האחרונים תשובות שלא מוצאות חן בעין מישנה, הוא יכול להתחל לփץ שמוות זהה לא מהחבר, גם אם אין לו שם ראייה?
אין כאן חשש הזאת שם רע על המוציאים לאור?

פיבוש שלוח ב - 27/5/2003 14:27

טולש

יש מי שלא חושש לשם רע .

זה שם רע בראש ובראשונה על בעל האיגרות משה עצמו שהרי חז"צ מהחון הכל' יצא בתיי' .

השאלה איזה סגן או מילוט קישור הרי לא מעלה ולא מורד ויודע שערכיהם למן ירע' הקורא . ואם סגן במלצת איבי ידוע אך אפשר להחות זאת ולהזכיר מכך שהוא זייף .

מזהל לחץ כאן

לפער

האשכול

פוחמים < אקטואליה וחדשנות < בחדרי חרדים < צמורה (על ידי יהודים) בספר קודש

שליח
תגובה הוסף לדף אישי שליח לחבר
 נושא זה אורכו 4 דפים : 4 3 2 1

אץ בפער